

Τὰ κοινωνικά μας Νέα

Τῶν παροικιῶν καὶ συνοικισμῶν μας ἐσωτερικοῦ

Η ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΙΣ ΣΤΗ ΣΤΗΝ ΜΑΣ ΑΥΤΗ ΓΙΝΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

ΑΘΗΝΩΝ

—Γάμοι:

Μεγαλοπρεπέστατο τελεσθήκαν στὸν ἱερό Ναὸ τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου Ὁσσηνοτρόφου στὴς 28(1)19 οἱ γάμοι τοῦ βιομηχάνου κ. Μηνᾶ Ἀκράτου, ἀπὸ τὴν Κρήτη, μετὰ τὴν δεσποινίδα Ἀλκιμήνη, κόρη τοῦ γνωστοῦ βιομηχάνου ποτοποιίας κ. Σωφ. Κονιόφλου, ἀπὸ τὴν Κούταλη. Τὰ στέφανα ἀλλάξαν ἡ ἀδελφὴ τῆς νύμφης κ. Σούλα Δρόσου, ὁ ἀδελφὸς τοῦ γαμβροῦ κ. Γ. Ἀκράτος, ἡ κ. Ι. Ἀνεμογιάννη καὶ ὁ πολιτετὴς κ. Μ. Σφακιανίδης.

Στὸν ναὸ τῆς Ἁγίας Ἐυφροσύνης τελεσθήσαν οἱ γάμοι τοῦ κ. Γ. Κουσιόγιωργος, ἀπὸ τὴν Ἱερὴν, καὶ τῆς δνῆς Ἀρμονιῆς, κόρης τοῦ κ. Γ. Κουσιόγιωργος καὶ τῆς κ. Διαλεχτῆς, τοῦ γένου Περικλῆ, ἀπὸ τὴν Γαλιμαί. Ἐτέλεσαν τοὺς γάμους τὸν κ. Σωφ. Κονιόφλου, ἀπὸ τὴν Γαλιμαί.

—Γέννησεις: Ἡ κ. Παρὶ Πατρίκη, τὸ γένος Θεοῦ Στεφάνου, ἀπὸ τὸν Μαριμαρᾶ, ἐγέννησε κοριτσάκι στὴς 23(1)19.

—Ἡ κ. Μαρία σύζυγος τοῦ κ. Σταύρου Σταυροῦ, ἀπὸ τὸν Μαριμαρᾶ, ἐγέννησε ἀγοράκι.

—Ἡ κ. Παναγιώτα Τσακνῆ, γὸ γένος Πιτσῶν, ἀπὸ τὸ Παλαιμάνι, ἐγέννησε ἀγοράκι.

—Θάνατοι: Ὑστερὰ ἀπὸ ἓνα τραγικὸ δυστύχημα, ἀνατινάξας αὐτοκινήτου ἀπὸ καλαὶά νάυρη, πρὸς ἀπὸ τὸν δρόμον Ἀθηνῶν—Λούσας, ἀπέθανε ἡ δέκαχρονη κόρη τοῦ κ. Σωτήριος Παναγιόπουλος, σύζυγος τῆς κ. Ὀλγας, τὸ γένος Πασχάλη Ταυλακίδου ἀπὸ τὴν Παλάτια. Τὴν κηδεύει ὁ ἀδελφὸς τοῦ πατρὸς κ. Χρ. Κωνσταντίνου.

—Ἡ κ. Νίχη Βελ. Χορινῶ, τὸ γένος Ζαφ. Γιωγοῦ, ἀπὸ τὴν Γαλιμαί, ἐγέννησε ἀγοράκι.

—Ἡ κ. Παναγιώτα Τσακνῆ, γὸ γένος Πιτσῶν, ἀπὸ τὸ Παλαιμάνι, ἐγέννησε ἀγοράκι.

—Ἡ κ. Σοφία Β. Σταυροῦ, τὸ γένος Κονιόφλου, ἀπὸ τὸν Παλαιμάνι, ἐγέννησε ἀγοράκι.

—Ἡ κ. Σοφία Β. Σταυροῦ, τὸ γένος Κονιόφλου, ἀπὸ τὸν Παλαιμάνι, ἐγέννησε ἀγοράκι.

—Ἡ κ. Σοφία Β. Σταυροῦ, τὸ γένος Κονιόφλου, ἀπὸ τὸν Παλαιμάνι, ἐγέννησε ἀγοράκι.

—Ἡ κ. Σοφία Β. Σταυροῦ, τὸ γένος Κονιόφλου, ἀπὸ τὸν Παλαιμάνι, ἐγέννησε ἀγοράκι.

—Ἡ κ. Σοφία Β. Σταυροῦ, τὸ γένος Κονιόφλου, ἀπὸ τὸν Παλαιμάνι, ἐγέννησε ἀγοράκι.

—Ἡ κ. Σοφία Β. Σταυροῦ, τὸ γένος Κονιόφλου, ἀπὸ τὸν Παλαιμάνι, ἐγέννησε ἀγοράκι.

—Ἡ κ. Σοφία Β. Σταυροῦ, τὸ γένος Κονιόφλου, ἀπὸ τὸν Παλαιμάνι, ἐγέννησε ἀγοράκι.

—Ἡ κ. Σοφία Β. Σταυροῦ, τὸ γένος Κονιόφλου, ἀπὸ τὸν Παλαιμάνι, ἐγέννησε ἀγοράκι.

—Ἡ κ. Σοφία Β. Σταυροῦ, τὸ γένος Κονιόφλου, ἀπὸ τὸν Παλαιμάνι, ἐγέννησε ἀγοράκι.

—Ἡ κ. Σοφία Β. Σταυροῦ, τὸ γένος Κονιόφλου, ἀπὸ τὸν Παλαιμάνι, ἐγέννησε ἀγοράκι.

—Ἡ κ. Σοφία Β. Σταυροῦ, τὸ γένος Κονιόφλου, ἀπὸ τὸν Παλαιμάνι, ἐγέννησε ἀγοράκι.

—Ἡ κ. Σοφία Β. Σταυροῦ, τὸ γένος Κονιόφλου, ἀπὸ τὸν Παλαιμάνι, ἐγέννησε ἀγοράκι.

—Ἡ κ. Σοφία Β. Σταυροῦ, τὸ γένος Κονιόφλου, ἀπὸ τὸν Παλαιμάνι, ἐγέννησε ἀγοράκι.

—Ἡ κ. Σοφία Β. Σταυροῦ, τὸ γένος Κονιόφλου, ἀπὸ τὸν Παλαιμάνι, ἐγέννησε ἀγοράκι.

—Ἡ κ. Σοφία Β. Σταυροῦ, τὸ γένος Κονιόφλου, ἀπὸ τὸν Παλαιμάνι, ἐγέννησε ἀγοράκι.

—Ἡ κ. Σοφία Β. Σταυροῦ, τὸ γένος Κονιόφλου, ἀπὸ τὸν Παλαιμάνι, ἐγέννησε ἀγοράκι.

—Ἡ κ. Σοφία Β. Σταυροῦ, τὸ γένος Κονιόφλου, ἀπὸ τὸν Παλαιμάνι, ἐγέννησε ἀγοράκι.

—Ἡ κ. Σοφία Β. Σταυροῦ, τὸ γένος Κονιόφλου, ἀπὸ τὸν Παλαιμάνι, ἐγέννησε ἀγοράκι.

—Ἡ κ. Σοφία Β. Σταυροῦ, τὸ γένος Κονιόφλου, ἀπὸ τὸν Παλαιμάνι, ἐγέννησε ἀγοράκι.

—Ἡ κ. Σοφία Β. Σταυροῦ, τὸ γένος Κονιόφλου, ἀπὸ τὸν Παλαιμάνι, ἐγέννησε ἀγοράκι.

—Ἡ κ. Σοφία Β. Σταυροῦ, τὸ γένος Κονιόφλου, ἀπὸ τὸν Παλαιμάνι, ἐγέννησε ἀγοράκι.

—Ἡ κ. Σοφία Β. Σταυροῦ, τὸ γένος Κονιόφλου, ἀπὸ τὸν Παλαιμάνι, ἐγέννησε ἀγοράκι.

—Ἡ κ. Σοφία Β. Σταυροῦ, τὸ γένος Κονιόφλου, ἀπὸ τὸν Παλαιμάνι, ἐγέννησε ἀγοράκι.

—Ἡ κ. Σοφία Β. Σταυροῦ, τὸ γένος Κονιόφλου, ἀπὸ τὸν Παλαιμάνι, ἐγέννησε ἀγοράκι.

—Ἡ κ. Σοφία Β. Σταυροῦ, τὸ γένος Κονιόφλου, ἀπὸ τὸν Παλαιμάνι, ἐγέννησε ἀγοράκι.

—Ἡ κ. Σοφία Β. Σταυροῦ, τὸ γένος Κονιόφλου, ἀπὸ τὸν Παλαιμάνι, ἐγέννησε ἀγοράκι.

—Ἡ κ. Σοφία Β. Σταυροῦ, τὸ γένος Κονιόφλου, ἀπὸ τὸν Παλαιμάνι, ἐγέννησε ἀγοράκι.

—Ἡ κ. Σοφία Β. Σταυροῦ, τὸ γένος Κονιόφλου, ἀπὸ τὸν Παλαιμάνι, ἐγέννησε ἀγοράκι.

—Ἡ κ. Σοφία Β. Σταυροῦ, τὸ γένος Κονιόφλου, ἀπὸ τὸν Παλαιμάνι, ἐγέννησε ἀγοράκι.

—Ἡ κ. Σοφία Β. Σταυροῦ, τὸ γένος Κονιόφλου, ἀπὸ τὸν Παλαιμάνι, ἐγέννησε ἀγοράκι.

—Ἡ κ. Σοφία Β. Σταυροῦ, τὸ γένος Κονιόφλου, ἀπὸ τὸν Παλαιμάνι, ἐγέννησε ἀγοράκι.

—Ἡ κ. Σοφία Β. Σταυροῦ, τὸ γένος Κονιόφλου, ἀπὸ τὸν Παλαιμάνι, ἐγέννησε ἀγοράκι.

ΑΣΕΧΑΣΤΟΙ ΤΥΠΟΙ ΤΟΥ ΠΑΛΗΟΥ ΜΑΡΜΑΡΑ

Ὁ Σινιὸρ ΣΑΜΑΡΙΑΣ θγάζει δόντια

Σκίτσον τοῦ συμπατριώτη σκίτσογράφου κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΣΚΑΡΛΑΤΟΥ

ΑΞΙΕΠΑΙΝΕΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΕΣ ΠΡΑΞΕΙΣ

Τὶς παραμονὲς τοῦ Πάσχα, ὁ συμπατριώτης ἐφοπλιστὴς κ. Νικ. Εὐσταθιάδης, ἐμοίρασε γιὰ τὴν μνήμη τῶν λατρευτῶν τῶν ἀποθαμένων, συζύγου

τοῦ Μαρίκας, τέκνου τοῦ Ἀγγελικῆς, καὶ ἀδελφῆς τοῦ Ἀφεντούλας Δ. Παντελῆ, τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 650.000, σὲ διάφορες φτωχῆς πατριωτικῆς οἰκογένειας ἐγκατεστημένους στὴν περιφέρεια Ἀθηνῶν Πειραιῶς.

Γιὰ τὸν ἴδιον σκοπὸν ὁ κ. Εὐσταθιάδης, ἐστείλει στὸν Ν. Μαριμαρᾶ 700.000 δραχμῶν, ποῦ μοιράσθησαν τοῖς φτωχοῦς Μαριμαρινῶν ἀπὸ τὸν ἐκεῖ ἀντιπρόσωπον τῶν Ἀμαρινῶν Νέων κ. Ἀλέξανδρον Ταυτοσίγλου καὶ τοὺς κ.κ. Ἰωάν. Λαμπρινόν καὶ Ἀν. Νανόν.

Ἐπίσης ἡ κ. Εὐσταθιάδης, ἐμοίρασε σὲ ἀποδοτικῆς πατριωτικῆς οἰκογένειας τὸ ποσὸν τῶν 300.000 δραχμῶν καὶ οἱ κυρίες Κατρίνα Μαράτου καὶ Κοκὸ Τζανετάτου διάφορα τρόφιμα, γιὰ τὴν μνήμη τῆς ἀξέχαστης μητέρας τῶν Ἀφεντούλας Δημ. Παντελῆ.

Θερμὰ τοὺς συχαίρουμε γιὰ τὴν Χριστιανικὴν καὶ πατριωτικὴν αὐτὴν πράξιν.

Ι. ΛΟΥΚΑΚΗΣ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΣΥΜΠΑΤΡΙΩΤΑΣ ΓΑΛΛΙΑΣ

Ἡ Διεύθυνσις τῶν «Μαριμαρινῶν Νέων» γνωρίζει τοῖς συμπατριώταις τοὺς ἐγκατεστημένους στὰ διάφορα μέρη τῆς Γαλλίας ὅτι ἀντιπρόσωπος τῆς Γαλλίας εἶναι ὁ κ. Δημ. Ἰωαννίδης, ἐγκατεστημένος στὸ Παρίσι

— 10, BIS AVENUE DES GOBELINS —

καὶ τοὺς παρακαλεῖ θερμὰ ὅπως τοῦ γράφουν τὰ νέα των γὰ τὰ δημοσιεύοντες στὸ φύλλον. Στὸν κ. Δημ. Ἰωαννίδην μοροῦν ἐπίσης οἱ συνδρομηταὶ μας Γαλλίας γὰ πληρῶνουν τὴν συνδρομὴ των.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΝΕΑ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΠΟΡΤΛΑΝΔ (Ὁριγκον)

—Μνημόσυνα:

Μεγαλοπρεπέστατο τελεσθήκε στὸν ἱερό Ναὸ τῆς Κοινοτήτος μας τὸ μνημόσυνον τοῦ ἀσέχαστου πατριώτη μας ἀπὸ τὰ Παλάτια Ἀλέκου Βαρσαμῆ.

Τοῦτο ἐγένε φροντίδες τῆς ἀνεψίας του κ. Ἀφεντούλας Μουσιοῦ ἡ ὁποία ἦλθε γι' αὐτὸ τὸ σκοπὸ ἀπὸ τῆς Σηάττλη, ὅπου εἶναι ἐγκατεστημένη. Ἡ κ. Μουσιοῦ καὶ στὴν κηδεῖα τοῦ μακαρίτη στάθηκε ὄχι σὺν ἀνεψιά ἀλλὰ σὺν κόρη του γι' αὐτὸ καὶ ἀξίζει κάθε ἔπαινον.

Τὸ μνημόσυνον παρηκολούθησαν ὅλοι οἱ συμπατριῶταις τοῦ Πόρτλανδ τοῖς ὁποίοις ὁ πολὺ κλαυστος Ἀλέκος ἦταν πολὺ ἀγαπητός.

Ἄς εἶναι ἡ μνήμη του αἰωνία.

ΧΡΗΣΤΙΝΑ ΔΕΛΗΕΤΡΑΤΗ

ΛΟΣ ΑΝΤΖΕΛΕΣ

—Μνημόσυνα:

Μεγαλοπρεπέστατο τελεσθήκε στὴς 3 Ἀπριλίου στὸν ἱερό Ναὸ τοῦ Ἐδωγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, τῆς Ἑλληνικῆς παροικίας Λὸς Ἀντζελες, τὸ ἐτήσιο μνημόσυνον γιὰ τὴν ἀνάπαυσιν τῆς ψυχῆς τῆς ἀξέχαστης συγχωριανῆς καρανασσου. Τὴν ἐπιμνημόσυνο δέησι με καταφανῆ συγκίνησι παρηκολούθησαν ὅλοι οἱ συμπατριῶταις.

Τὸν Λὸς Ἀντζελες καὶ πολλοὶ ἄλλοι γνωστοὶ τῆς οἰκογενείας Καρανασσου ποῦ προσήλθαν γὰ ἐνώσουν τὴν δεήσει των πρὸς τὸν ὕψιστον γιὰ τὴν ἀνάπαυσιν τῆς ψυχῆς τῆς πολὺ κλαυστος Σταυροπούλας Ἐνώνοντες κ' ἐμεῖς τὴς δικῆς μας δεήσει εὐχόμεσθε νὰ εἶναι ἡ μνήμη τῆς αἰωνία.

ΘΕΟΧΑΡΗΣ ΠΕΡΑΤΗΣ

ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ

—Θάνατοι:

Ἀπέθανε στὴ Ν. Ὑόρκη ἡ Ἀντζέλα Μαμάκου, Γαλλίς τὴν καταγωγὴν λατρευτῆ σύζυγος τοῦ ἐκλεκτοῦ συμπατριώτη μας ἀπὸ τὸν Παλαιμάνι κ. Χρήστου Ν. Μανάκου. Ὁ πρόωρος θάνατος τῆς ἐβύθησε σὲ βαρὺ πένθος τὸ σύζυγόν της καὶ τὴς δύο κόρες τῆς ποῦ ἔχασαν τόσο ξαφνικὸν τὴν λατρευτὴν μητέρα πρὶν ἀκόμη τελειώσουν τὴς σπουδῆς των.

Ἡ μακαρίτισσα, εἶχε τὴν ἀτυχία νὰ πέσῃ καὶ νὰ σπῆσιν τὴν σπονδυλικὴν τὴν στήλην πράγμα ποῦ τὴν ἔφερε στὸν θάνατον παρὰ τὰ μέσα τῆς ἐπισημῆς καὶ τὴς μεγάλης φροντίδας τοῦ συζύγου τῆς. Τὴν μεγαλοπρεπῆ κηδεῖα τῆς παρηκολούθησε πολὺς κόσμος συγγενῶν, γνωστῶν καὶ συμπατριωτῶν. Τὸν σύζυγον, τὰ τέκνα καὶ τοὺς συγγενεῖς συλλυπούμεθα.

ΑΦΙΞΕΙΣ

Στὴς 20 Ἀπριλίου ἀφίχθη ἀεροπορικῶς στὴν πόλιν μας ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολιν ἡ δεσποινὴς Μαγδαληνὴ Θεοφανίδου, πρωτότοκος κόρη τοῦ ἀγαπητοῦ φίλου καὶ ἐκλεκτοῦ συνεργάτου μας κ. Θεοφάνη Σ. Θεοφανίδου, ἀπὸ τὸν Πραστεῖο, καὶ τῆς Κας Ἐλευθερίας, τὸ γένος Γκιουλάκη, ἀπὸ τὸν Μαριμαρᾶ.

Ἡ δεσποινὴς Θεοφανίδου εἶναι τελειόφοιτος τοῦ Ζαππείου Παρθεναγωγείου (Κων) πόλεως καὶ ἐξέθεσε στὰς Ἀθῆνας μετὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς καὶ τοὺς Καθηγητὰς τῆς γιὰ νὰ ἐπισκευθῶν τὰ ἀρχαῖα μνημεῖα καὶ τὰ ἄλλα ἀξιοθέατα μέρη τῶν Ἀθηνῶν.

Χαριτωμένη στὴν ἐμφάνησιν καὶ εὐγενεστάτη στὸς τρόπους ἡ δνῆς Μαγδαληνῆ, σεμνὴ καὶ γλυκομίλητη, με ἔντονα τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς πλατεῖας μορφώσεως τῶν Ζαππεῶν, δικαίως ἀποσπᾶ ὁμῶς τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ἐκτίμησιν ὅσων τὴν γνωρίσουν.

Ἡ δεσποινὴς Θεοφανίδου ἐνθουσιασμένη μετὰ τὴν Ἀθῆνας, ἀνεχώρησε τὴν Κυριακὴν τοῦ Ὁσσηνοτρόφου ἀεροπορικῶς μετὰ τὴς συμπατριωτικῆς καὶ τοῦ καθηγητῆ τῆς καὶ τοῦ καθηγητῆ τῆς ἐπιστροφῆς αὐτῆς ἀπὸ τὸ ταξεῖδι τῆς στὴν Ἑλλάδα.

Μετὰ πολὺμνον ἀπουσία στὸ ἐξωτερικὸν ἀφίχθη στὸν Πειραιᾶ ὁ ἀγαπητὸς συμπατριώτης ἀπὸ τὸν Ἀφθόνη κ. Νικ. Δαδίκος, πλοίαρχος τοῦ Ε. Ναυτικοῦ.

ΧΑΛΚΙΔΟΣ

—Ἀρραβῶνες:

Ὁ κ. Παν. Οἰκονομίδης, ἐπιχειρηματίας, ἀπὸ τὸ Πραστεῖο, καὶ ἡ δνῆς Παρασκευῆ Νικ. Ζωγράφου, ἀπὸ τὰ Παλάτια ἔδωσαν ἑορταστικὸν γάμον. Θεοφ. Θεοφανίδης

—Γεννήσεις:

Ἡ κ. Γεωργία Ἀργυροπούλου, τὸ γένος Δο. Χατζηστεφάνου, ἀπὸ τὴν Γαλιμαί, ἐγέννησε ἀγοράκι. Ἐχόμενα γὰ τὸν γάμον.

—Βαπτίσεις:

Ἡ κ. Ἐλένη Παππίου, τὸ γένος Ταβλαράκη, ἀπὸ τὸν Μαριμαρᾶ, ἐβάπτισεν τὸ ἀγοράκι τῆς ἀνεψίας τῆς Κωνσταντίνου Ζάντιου, τὸ γένος Μιχαηλοπούλου, ἀπὸ τὸν Μαριμαρᾶ καὶ ἔδωκε σ' αὐτὸ τὸ ὄνομα Παναγιώτης.

—Θάνατοι:

Τὸν περασμένον Δεκέμβριον ἀπέθανε ἡ Θεοδοσία Βλαστοῦ.

Συμπατριῶτες!

Προτιμᾶτε πάντα τὸ πατριωτικὸν μας

ΡΑΦΕΙΟ

ΤΑΣΣΟΥ ΧΑΛΒΑΤΖΗ

ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ 70

Μεγ. Φραγκοῦλη Γαζῆ

1ος Ὁροφος ΠΕΙΡΑΙΑ

Ἐκλεκτὰ ὕλικά

Καλὸν ράψιμον Ὁθηνὰ ραφτικά

Ἡ ἑορτὴ τῆς 25ης Μαρτίου στὰ Νέα Παλάτια

ΝΕΑ ΠΑΛΑΤΙΑ, Μάρτιος. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Ὅπως σὲ ὅλα τὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος ἐπιγιωρτάσθη καὶ στὰ Νέα Παλάτια ἡ Ἐθνικὴ μας γιορτὴ. Παράδοσις πατροπαραδότος στὴ μνήμη ἐκείνων, ποῦ πρῶτοι ἀρπάξαν τὰ τιμημένα καριφόλια κ' ἐτέθησαν ἀντιμέτωποι τῆς πανίσχυρης Τουρκίας τὸ 1821.

Ἀπὸ τὴν 21η Μαρτίου ἡ Κοινότης μας εἶναι σημασιοτολισμένη. Εἶναι ἡ μέρα τοῦ Ἀγρότου. Ὁ Ἕλληνας ἀγρότης μετὰ τὴν ἐκκλησιὰν γιορτάζει τὴν Ἐθνικὴν γιορτὴν. Στὸ Γραφεῖο τῆς Κοινοτήτος μας πλῆθος κόσμου εἶναι συγκεντρωμένον. Ἀδιαφορεῖ γιὰ τὴν φιλή-φιλῃ βροχούλα, ποῦ μετὰ στέλνει ὁ Θεός. Εἶναι χρυσάφι σωστὸ λέγουν οἱ ἀγρότες ἢ βροχὴ αὐτῆ.

Μετὰ ἐπὶ κεφαλῆς τὴς τρεῖς σημαῖες, Ἀμερικανικῆ, Ἑλληνικῆ καὶ Ἀγροτική, ποῦ τὴς κρατοῦν νεαροὶ φουστανελάδες καὶ κατόπιν τὰ λάβαρα μετὰ ἓνα παιδάκι, ποῦ κρατᾶ ἓνα στέφανον, προχω-

ρεῖ ὅλος ὁ κόσμος μετὰ ἐπὶ κεφαλῆς τὸ Κοινοτικὸν Συμβούλιον. Φθάνουν στὴ Σκάλα Ὁρωποῦ καὶ ἀπὸ ἐκεῖ μαζί με τοὺς συγκεντρωμένους κατοίκους τῆς γειτονικῆς Κοινοτήτος καὶ τὴς τοπικῆς ἀρχῆς ἐκκινοῦν γιὰ τὴν θῆσιν ἀλάνας.

Μὰ τί βλέπω; ἐρωτοῦν μερικοὶ. Τί εἶναι αὐτοὶ μετὰ τοὺς κασμάδες καὶ τὰ φτυάρια; Εἶναι ἡ πρωταγωγικὴ ἐργασία, ποῦ ἀπὸ κοινὸν διαθέτουν οἱ δύο Κοινότητες γιὰ νὰ υποβληθῶσιν τὸν ἐγγειοβελτικὰ ἔργα ποῦ ἀρχισαν μετὰ τὴν ἐποπτεῖα τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας καὶ κοινὸν χωρὸν τῶν δύο Κοινοτήτων.

Στὸν ὀρισθέντα χωρὸν εἶναι ἐτοιμασθῆ ἀπὸ πρὶν ἐξέδρα πάνω στὴν ὁποία ψάλλθηκε δοξολογία καὶ κατόπιν ἐξεφωνήθησαν λόγοι ἀπὸ ἀντιπρόσωπον τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, ἀντιπρόσωπον τῆς Ἀμερικανικῆς ἀποστολῆς, τὸν ἀντιπρόσωπον Γεωργικῆς Πιστωτικῆς Συνεταιρισμοῦ μας κ. Λουκᾶ Σπανίδην, τὸν

πρόεδρον τῆς Κοινοτήτος Σκάλας Ὁρωποῦ κ. Σ. Παρδάλη καὶ τὸν ὑποφαινόμενον ὡς ἀντιπρόσωπον τῆς Κοινοτήτος Ν. Παλατιῶν, καταχειροκροτηθέντες ἀπὸ τὸν κοινόν.

Μετὰ τοὺς λόγους τῶν ἐκπροσώπων κατέθεσαν ἀστεφάνους ἀπὸ μέρος τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ κόσμου ὁ διδάσκαλός μας κ. Θρασύβουλος Γενάδης, ἀπὸ μέρος τῆς Κοινοτήτος Σκάλας Ὁρωποῦ ὁ πρόεδρος τῆς κ. Παρδάλης, καὶ ἀπὸ μέρος τῆς Κοινοτήτος Ν. Παλατιῶν ὁ πρόεδρος τῆς κ. Δημ. Κούμπαλης.

Ἀκολούθως ἐπίδειξις ἐκσκαφῆς διὰ τῆς διανοῆς τῆς ἀφροῦ μετὰ εἰδικὸν ἐκσκαφετικὸν μηχανήμα καὶ κατόπιν χοροὶ Ἑλληνικοὶ ἀπὸ κορασίδες τῆς Οἰκοκυρικῆς Σχολῆς ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τῆς Δίδος Κυριτοπούλου προῖσταμένης τῆς Οἰκοκυρικῆς Σχολῆς. Καὶ ἔτσι ἔληξε ἡ ἑορτὴ αὐτῆ γιορτῆ μετὰ ἀριστῶν ἐντυπώσεων τῶν παρευρεθέντων.

25η ΜΑΡΤΙΟΥ:—Χαρμόσυνα κτυποῦν οἱ καμπάνες. Εἶναι ἡ μέρα τῆς μεγάλης τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ γιορτῆς. Σημαιοτολισμένον τὸ φτωχικὸν χωριὸν μας γιορτάζει μ' ὅλην τὴν φτώχεια ποῦ τὸ δέρνει. Συγκεντρωμένοι οἱ Παλατιῶται στὴν ἐπιμῶροππὴν ἐκκλησιὰν

Ν. Γ. ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ
 ΑΘΗΝΑΙ ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ
 Φρ. Ρουβέλτ 41 Μέν. Ἠλ. Σταθμοῦ
 Τηλ. 30.083—26.315 Τηλέφ. 41.439

ΑΣΦΑΛΕΙΑ
 ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ—ΣΚΑΦΩΝ—ΠΟΛΕΜΟΥ
 ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ ΠΛΗΡΩΜΑΤΩΝ ΠΛΟΙΩΝ

ΜΑΡΜΑΡΙΝΑ ΝΕΑ

Τὰ «Μαρμαρινά Νέα» εἶναι ὁ συνθετικὸς κρῖκος τῶν ἀπανταχοῦ Μαρμαρινῶν. Ἐνισχύσατέ τα ἐγγραφόμενοι συνδρομηταὶ τῶν.

Ο ΑΓΙΟΣ ΠΡΟΙΚΟΝΝΗΣΟΥ ΣΤΑΣ ΑΘΗΝΑΣ

Τὰ «Μαρμαρινά Νέα» τὴν τελευταία στιγμή τῆς ἐκδόσεώς των πληροφοροῦνται καὶ μὲ μεγάλη χαρὰ ἀγγέλου τοὺς συμπατριώτας τὴν ἀφιξη-στάς Ἀθήνας τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Προικοννήσου κυρίου ΦΙΛΟΘΕΟΥ.

Ὁ Ἅγιος Προικοννήσου θὰ λειτουργῆσιν τὴν Κυριακὴν 22 Μαΐου στὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν Ἀθηνῶν ὅπου γιὰ πρώτη φορά θ' ἀντηχήσῃ τοὺς ἱεροῦς θόλους τοῦ ὀ πολυχρονισμὸς «... τοῦ Σεβασμιωτάτου καὶ Θεοπροβλήτου Μητροπολίτου τῆς Ἁγιολόγης Μητροπόλεως Προικοννήσου, ὑπερτίμον καὶ Ἐξάρχον πάσης Προποντίδος...» καὶ θὰ δοθῇ ἡ εὐκαιρία τοὺς

ἐσκορπισμένους Προικοννησίους νὰ δεχθῶν ὕστερα ἀπὸ 27 ὀλόκληρα χρόνια τὶς εὐλογίας τοῦ Πνευματικοῦ Ἀρχηγοῦ των, ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὰ σεπτὰ χεῖλη Του, ὅπως τοὺς παλῆους εὐτυχισμένους καιροὺς, ποὺ ζούσαμε στὴν ἀξέχαστη Πατρίδα μας.

ΚΑΝΕΝΑΣ ΠΡΟΙΚΟΝΝΗΣΙΟΣ ἀπὸ τοὺς διαβιόντας στὴν περιφέρεια Ἀθηνῶν—Πειραιῶς δὲν πιστεύουμε νὰ λείψῃ ἀπὸ τὴν ὠραία αὐτὴν λειτουργία, ποὺ θὰ μείνῃ ἱστορικὴ στὰ χρονικά τῆς ἐδῶ παροικίας μας.

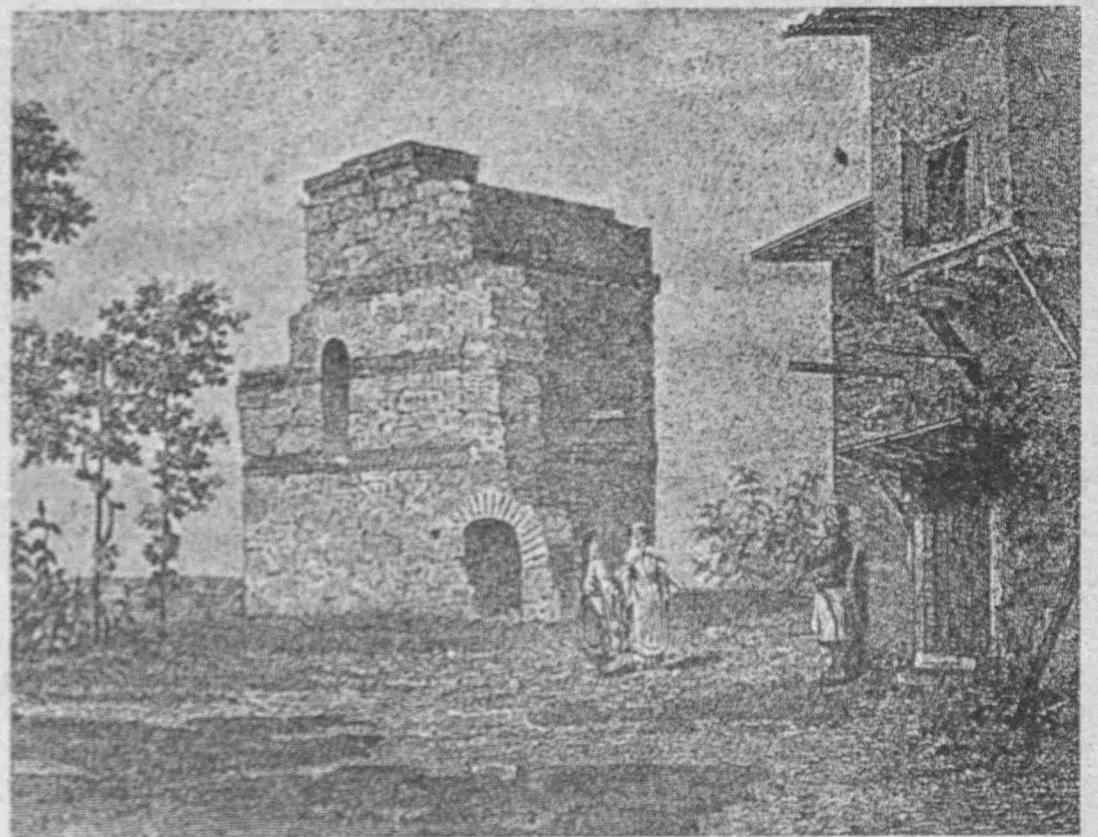
ΣΗΜ. —Τὰ τῆς ἀφίξεως τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας θὰ δημοσιεύσουμε στὸ ἐρχόμενον φύλλο μας.

ΤΟ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΜΑΣ ΛΕΥΚΩΜΑ

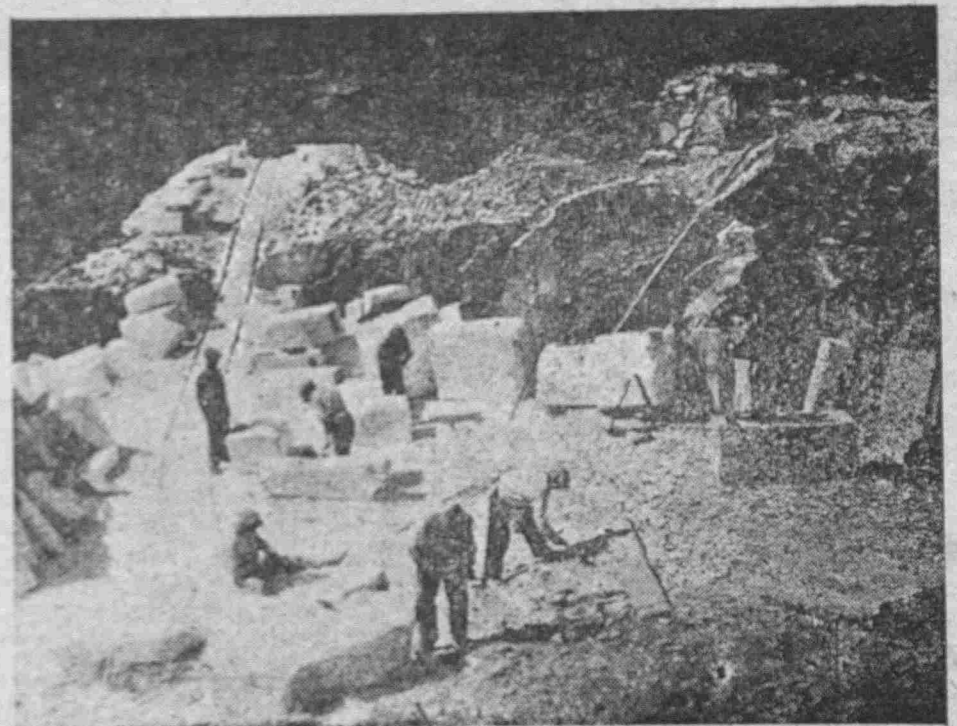
Εἰκόνες ἀπὸ τὴν παλῆα καὶ σημερινὴ ζωὴ τῆς ἀξέχαστης Πατρίδας μας

Ὁ φλογερὸς συμπατριώτης καὶ ἐκλεκτὸς μας συνεργάτης κ. Θεοφάνης Σπ. Θεοφανίδης κατὰ προσωπογραφίαν τοῦ γνωστοῦ Κωνσταντινουπολίτη ζωγράφου κ. Χαρ. Ζανδοπούλου. Τὸ πορτραῖτο αὐτοῦ, μαζί μὲ ἄλλα ἔργα τοῦ κ. Ζανδοπούλου, εἶχε ἐκτεθεῖ πρὸς διατίμην στὶς αἰθούσας τοῦ Χαδισβέλι, στὴν Πόλη, καὶ ἔφερε τὸν πολὺ ἐπιτυχημένον τίτλον: **«ΑΝΑΠΟΛΩΝΤΑΣ ΤΗΝ ΑΞΕΧΑΣΤΗ ΠΑΤΡΙΔΑ»**.

Τὰ Παλάτια, τοῦ Μαρμαρά, πρὶν ἀπὸ 150 χρόνια: Ἡ εἰκόνα μας περιστάνει τὸν «Πύργον» τῆς «Χώρας» ὅπως τὸν σχεδιαγράφησε ὁ Γάλλος Ἀκαδημαϊκὸς Τεξὲ κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ στὴν ἀξέχαστη Πατρίδα μας τὸν περασμένον αἶωνα.

Μία σπάνια εἰκόνα ἀπὸ τὴ σημερινὴ ζωὴ τῆς γλυκεῆς Πατρίδας: Τὰ Μαρμαρινά Νέα» ὑπερήφανα γιὰ τὴν ἐπιτυχία τους δημοσιεύουν σήμερον τὸ θαυμάσιον αὐτὸ στιγμιότυπον ποὺ παρουσιάζει τὴν ὄρα τῆς ἐργασίας στὰ περίφημα Παλατιὰ λατομεία. Ποῖος Παλατιανὸς δὲν θὰ δακρύσῃ ἀντικρίζοντας αὐτὴ τὴν εἰκόνα; Οἱ Τοῦρκοι ἐφαρμόζουν τώρα τὰ νεώτερα συστήματα ἐξορύξεως τοῦ πολεμίου αὐτοῦ ὕλικου. Τὴν τέχνη ὁμοῦ τῶν Παλατιανῶν λατόμων κανεῖς δὲν μπορεῖ νὰ τὴν φθάσῃ.

Προέχοντες τοῦ Παλ. Μαρμαρά σὲ μιὰ ἀναμνηστικὴ φωτογραφία τους: Ἀπὸ ἀριστερὰ πρὸς τὰ δεξιὰ, ὄρθιοι, οἱ μακαρίτες Κ. Λαδίκος, Γρ. Καλαμποκίδης, Σταθῆς Α. Ἀναστασιάδης. Καθιστοί: Ἀντώνιος Γαλλημίτης, Πασχάλας Ἀναστασιάδης (στὸ μέσον), καὶ ὁ μόνος ποὺ ζῆ σήμερα, ἐγκατεστημένος στὴ Θεσσαλονίκη, κ. Τάσος Νικητοῖδης.

ΠΡΟΙΚΟΝΝΗΣΙΑΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ὁ «Προικοννησιακὸς Σύνδεσμος» Πειραιῶς, μὲ μεγάλη χαρὰ γνωρίζει στὰ μέλη του καὶ στοὺς λοιποὺς συμπατριώτας τοὺς ἐγκατεστημένους στὴν περιφέρεια Ἀθηνῶν—Πειραιῶς ὅτι ὁ Σεβασμιωτάτος Μητροπολιτὴς Προικοννήσου κ. κ. ΦΙΛΟΘΕΟΣ ἀφίχθεις πρὸ ἡμερῶν ἀπὸ τὴν Κων/πολιν εὐρίσκειται στὰς Ἀθήνας καὶ θὰ λειτουργῆσιν τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 22 Μαΐου στὸν Μητροπολιτικὸν Ναόν.

Ἡ λειτουργία αὐτὴ εἶναι ἡ πρώτη μετὰ τὸν ἐκπατρισμό μας ποὺ θὰ μᾶς φέρῃ σὲ ἀπ' εὐθείας ἐπαφὴ μὲ τὸ σεπτὸ πρόσωπον τοῦ Ἱεράρχου μας γι' αὐτὸ πρέπει καὶ ἅ τὴν παρακολουθήσῃ οἱ οἱ Προικοννησῖοι οἱ ἐγκατεστημένοι καὶ παρεπιδημούντες στὴν περιφέρεια Ἀθηνῶν—Πειραιῶς.

Ὁ Προικοννησιακὸς Σύνδεσμος σᾶς καλεῖ ὅλους στὴ θεία αὐτὴ λειτουργία ποὺ θὰ μείνῃ ἱστορικὴ γιὰ τὴν παροικία μας.

ΚΑΝΕΝΑΣ ΠΡΟΙΚΟΝΝΗΣΙΟΣ ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΛΕΙΨῃ. Μὲ ἀδελφικοὺς ἀσπασμούς.

Ὁ Πρόεδρος Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
ΖΑΝ. ΛΕΟΝΤΑΡΗΣ ΝΙΚ. ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΔΗΣ

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΜΙΑ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ

Συγχαρητήρια γράμματα πρὸς τὸ συνεργάτη μας κ. ΘΕΟΦΑΝΗ ΣΠ. ΘΕΟΦΑΝΙΔΗ γιὰ τὴν περιγραφή του «Γυρισμὸς στὸ Μαρμαρᾶ»

ΣΥΝΕΧΕΙΑ

ἀπὸ τὴν 1ην σελίδα

ἀλησμόνητα μέρη. Εἶμαι ὀλίγα μίλλια ὄπισθεν τῆς Νύμφης τῆς Ὠραίας Ραιθεστοῦ καὶ καθὼς μὰς περιγράφει ἀριστοτεχνικῶς ὁ κ. Θεοφανίδης (Μαρμαρινὰ Νέα), ἔγινε μιά Ὠραία πόλις καὶ δὲν χρειάζεται νὰ ξέρης κολύμπι μὲ τὸν Ὠραϊὸν τῆς γιγαντιαίου κυματοθραύστη καὶ ἄλλα τὰ ὁποῖα περιποιῶν τιμὴν εἰς τὴν Νέαν Τουρκίαν τοῦ Κεμάλ.

Ἡ Ἰσταμπούλ ἀπέχει ἀρκετὰ μίλλια ἐκ Ραιθεστοῦ καὶ ἐν τούτοις — σύμφωνα μὲ τὴν περιγραφήν — λεωφορεῖα διασχίζουν τὴν Ὠραϊαν αὐτὴν γῆν. Πῶς λοιπόν, νὰ μὴ διαβῆται κανεὶς μὰ τέτοια ἐφημερίδα πού δημοσιεύει τὰς ταξιδιωτικὰς ἐντυπώσεις μὲ τὴν Ὠραϊότητα καὶ ἀριστοτεχνίαν. Ἰδιαιτέρην ὑπερῆφάνειαν ἠθάσθησαν διὰ τὴν Ὠραϊαν πόλιν Πάνιδον μὲ τὸ νέον τῆς ὄνομα Μαρμαρᾶς, ἡ ὁποία ἦτο καὶ ἡ γενέτειρα τῆς ἀειμνήστου μητρὸς μου. Ἀπὸ τὸ χωριὸν μου Ἰσανακτῆ μέχρι Πανίδου (Μαρμαρᾶ) μὲ ἐσταλθεν ὁ διδάσκαλός μου διὰ νὰ μεταφέρω τὴν ἀλληλογραφίαν του. Εἶναι μιά ὑπέροχος πόλις καὶ ἔχει πολλὰ καὶ ὠμορφα κτίρια, ὅπως π. χ. τὸ Παρθενῶγειον, τὰς μεγάλας Τουρκικὰς Σχολὰς, τὴν Ἐκκλησίαν τῶν Βλαχερνῶν, καὶ πολλὰ ἄλλα εὐαγῆ ἱδρύματα. Ὑστερα ἀπ' ἅλα αὐτὰ πῶς νὰ μὴ νοσταλγοῦμεν ἡμεῖς οἱ ὁποῖοι

ἀφίσταμεν τὰ παραδείσια αὐτὰ παράλια μέρη χωρὶς καμμίαν ἐλπίδα νὰ ἐπανέλθωμεν; Εὐτυχεῖς καὶ μακάριοι θὰ εἶναι ἐκεῖνοι πού θὰ ἐπισκεφθοῦν τὴν ἀλησμόνητον Προποντίδα. Αἰσθάνομαι τὸν ἑαυτὸν μου εὐτυχῆ ὅταν διαβάζω εἰς τὴν ἔγκριτον ἐφημερίδα σας τοιαύτας περιγραφὰς ἀπὸ ἐκλεκτοῦς διανοουμένους συνεργάτας σας, κί' ἀκόμη χρωστάω ἐγνωμοσύνην εἰς τὸν κ. Δημητριάδην, ὁ ὁποῖος ἔστειλε πρὸς ὑμᾶς τὰ «Μαρμαρινὰ Νέα».

Θὰ σὰς μένω πάντοτε εὐγνώμων,
Θ. Π. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ
Ἐκ Τσανακτοῦ, Μπουγαζίου, Προποντίδος.
MORRISTOWN, N. J.

... Πολὺ μὲ συγκίνησε ἡ περιγραφή τοῦ κ. Θεοφανίδου «Γυρισμὸς εἰς τὴν ἀξέχαστη πατρίδα». Ὁ Θεοφανίδης εἶναι ἀξιόσπολλων συγχαρητηρίων ἀπ' ὄλους τοὺς Μαρμαρινούς καὶ ἰδιαιτέρως τῶν Πρασιτείδων, ὅπου κί' ἂν βρισκόνται.
Θαυμάζω τὸν κ. Θεο-

φανίδην γιὰ τὴν τέχνην τοῦ γράφειν τὴν εὐφράδεια τοῦ λόγου, τὴν ἐτοιμότητα τοῦ πνεύματος, καὶ τὴν πολυμ' θεϊάν του. Ὁ Θεοφανίδης διαβάζεται μὲ ἀπληροῦσι ἀπ' ὄλους τοὺς συγγραφεῖς του καὶ Μαρμαρινούς γενικῶς. Γράφει μὲ τέχνην, μὲ ἀπλότητα πού τέρπει καὶ συγκινεῖ τὸν ἀναγνώστη δίχως νὰ πελαγοῦναι. σὲ ἀβύσσους λέξεων ἀκατανοήτων. Ἡ τέχνην του συναπαρτίζει τὸν ἀναγνώστη τὸν κἀμνεῖ νὰ τὸν ἀκολουθεῖ καὶ νὰ νομίζει πῶς βρίσκεται μαζί του στὸν τόπον τῶν πραγμάτων πού ἐξιστορεῖ. Τὰ μικρὰ ἀριστουργηματικὰ ὅπως «Τ' Ἀντώνωρ τὸ μαγαζάκι» καὶ τοῦ «Κολιοῦ ὁ καφενές», καὶ τελευταίως ὁ «Γυρισμὸς εἰς τὴν ἀξέχαστη πατρίδα» μὰς ἔφεραν πνευματικὴν ἀεφάην μὲ μιά παλιά μὰ ἀξέχαστη ἐποχὴν. Τίς δυὸ ἀπ' τὴς παραπάνω περιγραφὰς — τῆς πρώτης καὶ τῆς τελευταίας — ἀναδημοσίευσεν ἀπὸ τὰ «Μαρμαρινὰ Νέα» καὶ ὁ «Ἐθνικὸς Κήρυξ» τῆς Νέας Ὑόρκης πού εἶναι μιά ἀπὸ τίς μεγαλύτερες ἡμερησίας ἐφημερίδες τοῦ ἀπανταχοῦ

Ἑλληνισμοῦ. Πρέπει νὰ εἶσθε ὑπερήφανοι, κ. Διευθυντά, πού ἔχετε ὡς συνεργάτην σας τὸν ἀκούραστο καὶ φιλόπατρι Θεοφανίδην, πού ἀφιλοκερδῶς προσφέρει τίς ὑπηρεσίας του σὲ ὄλους μὰς. Ἐμεῖς δὲ οἱ Πρασιτεῖτες πρέπει νὰ τὸ θεωροῦμε τιμὴν μὰς πού ὁ Θεοφανίδης εἶνε συγγραφεὺς μὰς. Ὁμολογῶ πῶς εἶναι ὁ μόνος πατριώτης μὰς ἐγγράμματος, ὁ μόνος διανοοῦς μένος Πρασιτεῖτης, πού γνωρίσαμε μέχρι τώρα. Ἄν ὑπάρχουν καὶ ἄλλοι δὲν γνωρίζουμε. Ὅλοι μὰς μόλις πάρομε τὴν ἀγαπημένην μὰς ἐφημερίδα σας ρίχνουμε μιά γρήγορη ματιὰ νὰ ἰδοῦμε τί γράφει ὁ Θεοφάνης. Μ' αὐτὰ πού σὰς γράφω εἰς τὸν κ. Θεοφανίδην δὲ θέλω νὰ νομίσετε πῶς ὑποτιμῶνται οἱ ἄλλοι συνεργάτες σας. Κάθε ἄλλο. Διαβάζονται ὄλοι μ' εὐχαρίστησι καὶ εἶναι ὑψηλὴν ἐκτίμησι ὄλων τῶν ἀναγνωστῶν σας. Θὰ ἤθελα νὰ γνωρίζω, ἐκλεκτε μὸν συμπατριώτα, σὲ ποιά ψυχολογικὴν κατάστασιν φεβήθηκα τὴν στιγμὴν πού ἀντίκρισες

τὴν γερασμένη ἀμυγδαλίαν μὰς, πού καθὼς γράφεις σάν θλιβερὸ ἐρίπειο ὄρθωνεται μελαγχολικὰ καὶ θυμίζει σολῆς εὐτυχισμένους ἐποχάς. Ἀρὰ γὰρ δὲ σὲ γνώρισε κ. Θεοφανίδην καὶ δὲν ἔγυρε κανένα ἀπὸ τὰ γερασμένα κλαδιά τῆς νὰ σοῦ πῆ τὸ καλῶς ὠρισε, νὰ σοῦ πῆ τὸν πόνο τῆς, τὸν πόνο τῆς μοναξιάς τῆς; Ἴσως νὰ μὴ σὲ γνώρισε καὶ Ἴσως νὰ μὴ ἤθελε νὰ θυμίσῃ τὸ παρελθόν... χαμένον καὶ σβησθέν. Ἴσως νὰ προτίμησε νὰ μείνῃ σιωπηλὴ καὶ λυπημένη στὸ θλιβερὸ καὶ ἀγριοπεριβάλλον τῆς φύσεως, πού δὲν ἀμφισβάλω θὰ ὑπάρχη γύρω τῆς.
Μὲ θερμούς πατριωτικούς χαιρετισμούς.
Ε. Μ. Ν. ΣΑΡΡΗΣ
Περέα Ὁχάϊο

ὁποῖα ὁ πόνος ξεχειλίζοντας ἀπὸ μιά βαθειὰ πληγωμένη καρδιά, ἐκδηλώνει τὸ παραπόνον τῆς μὲ τοὺς παρακάτω στίχους:
«Ὅσάν τὰ δένδρα στὰ βουνὰ [εἶναι τὰ βάσανά μου δὲν ἔχω ἄλλον νὰ τὰ πῶ] νὰ βγῶν ἀπ' τὴν καρδιά μου.
«Μακρὰν ἀπ' τὴν πατρίδα μὰς [σὲ ξένην ἐπαρχίαν ἐδῶ θὰ γίν' ὁ τάφος μου] [γιατί εἶμαι ἔξωρις].
«Στὸν Ἄδην μὲ πηγαίνουσι [καὶ οἱ νεκροὶ φωνάζουν εἰμὲς δὲν θέλομεν ψυξὲς] νὰ βαρυναστανάζουν.
ΣΥΝΕΧΕΙΑ
στὸ ἐρχόμενο φύλλο

Δ Ω Ρ Ε Α

Ἡ Ἐταιρία Οἰκονομῶν — Φιλίππου, ἐδώρισε στὴν Ἐκκλησίαν καὶ στὸ Σχολεῖο Ν. Ἀφουσιᾶς (Συκῆς — Χαλκιδικῆς), ἀπὸ ἑνα κυβικὸ ξυλείας γιὰ τίς ἀνάγκες τῶν. Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Ἐπιτροπὴ καὶ ἡ Σχολικὴ Ἐφορὰ εὐχαριστοῦν ὁλόθερμα τὴν Ἐταιρίαν.
Ὁ Πρόεδρος Σχολ. Ἐφορίας
Ι. ΛΟΥΚΑΚΗΣ

Α Φ Ι Σ Ε Ι Σ

Στὶς 14 Ἀπριλίου ἐφθασε ἀπὸ τὴν Κων/πολὴν ἡ ὀνὴς Μαρίνα Ἀποστολίδου, ἔγγονή τοῦ Θεοδότου Χατζηπαστοῦ ἀπὸ τὸ Πρασιτῖο, ὑπάλληλος τῆς Τραπεζῆς Θεσσαλονικῆς στὴν Πόλιν. Ἡ ὀνὴς Ἀποστολίδου ἦλθε νὰ περάσῃ τὴν ἡμέρα τοῦ Πάσχα κοντὰ στοὺς ἐδῶ συγγενεῖς τῆς.

Συμφώνως τῷ ἀρθρ. 5 § 1 τοῦ Α. Ν. 11692/1938 • Τυπογραφεῖον καὶ Ἄσας ἰπευθύνου Διευθυντοῦ ὁδὸς Δελφινωγῶν 154 — Πειραιεύς.

Συμπatriώτες!
Προτιμᾶτε πάντα τὸ πατριωτικὸ μὰς
Ρ Α Φ Ε Ι Ο
ΤΑΣΣΟΥ ΧΑΛΒΑΤΖΗ
ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ 70
Μεγ. Φραγκοῦλη Γαζῆ
1ος Ὁροφος
ΠΕΙΡΑΙΑ
Ἐκλεκτὰ ὑλικά
Καλὸ ράψιμο
Θθηνα ραφτικά

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΛΙΑ ΠΑΤΡΙΔΑ ΜΑΣ

Η ΑΦΘΟΝΗ ΤΟΥ ΜΑΡΜΑΡΑ

Τὸ ρομαντικὸ χωριὸν μὰς, ἡ Ἀφθὼν, ἔνα ἀπὸ τὰ ἔξῃ στολίδια τοῦ Μαρμαρᾶ. ἦταν ἀπλωμένο στὴν νοτιοανατολικὴν πλευρὰ τοῦ νησιοῦ μὰς. Εἶχε περὶ τὰ πεντακόσια σπῆτια. Ἀρχιζοῦσε ἀπὸ τὴν γραφικὴν παραλία κ' ἔφθανε μέχρι τὸ ξωκκλήσι τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου, πού τὸ ἀγίασμά του πῆγαζε ἀπὸ τὴ ρίζα ἑνὸς γηραλέου πλατάνου.
Ὁ πλατάνος αὐτός εἶχε ἕνα τεράστιον κούφωμα πού μέσα χωροῦσαν ἕξ ἕως ὀκτώ παιδιὰ. Ἀπὸ τὴν μιά πλευρὰ τὸ χωριὸν τελείωνε στὴ Ρίχνα, ὅπου ἀπλωνόταν ὁ καταπράσινος καὶ κατὰ φύτον κάμπος ἀπὸ ἀμπέλια, ἑλιές, καρυδιές, καὶ ἄλλα ὀπωροφόρα δένδρα, πού ἔφθανε μέχρι τὴν παραλία τὴν στρωμένην μὲ ἄμμο καὶ χαλίκια. καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη

πλευρὰ χανότανε στὰ θαυματουργὸ ξωκκλήσι τοῦ Ἁγίου Νικολάου πού ἀπέναντι τοῦ ἀπλωνόταν ἡ ὀροσερὴ πλατεῖα ἡ Στένα μὲ τὰ πολυάριθμα καβάρια τῆς καὶ τὸν πελώριον πλατάνον τοῦ Παπαγάλου. Οἱ ἡμέρες τοῦ Πάσχα ἦσαν ἡμέρες τοῦ χοροῦ.
Στὴ Στένα τὰ παλληκάρια μαζί μὲ τίς κοπέλλες στήναν τὸ χορὸν καὶ χόρευαν μὲ τοὺς ἤχους τοῦ κλαρινίου τοῦ ἀθάνατου Μαρμαρινούς χοροῦ. Γέροι, γρηές, ἄνδρες, γυναῖκες, ἀγόρια, κορίτσια, καμάρωναν τοὺς λεβέντες καὶ τίς λυγρὲς κοπέλλες πού στολισμένες μὲ ἀρμαθιές τίς τοῦμπλες καὶ τὰ φλουριά, χόρευαν σεμνὰ καὶ τιμημένα.
Κάτω στὴν παραλία τοῦ χωριοῦ ἦταν ἡ ἐκκλησιά, ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου, πού μὲ τὴ σπουδαία διοίκηση τῶν ἐπιτρόπων

τῆς, ἐκάλυπτε ὀχι μόνον τίς ἀνάγκες τῆς, ἀλλὰ πλήρως καὶ τὸν δάσκαλον καὶ τίς ἀνάγκες τοῦ σχολεῖου. Κατὰ μήκος τῆς γραφικῆς παραλίας ἦσαν τὰ καφενεῖα καὶ τὸ ἀξέχαστον λιμανάκι γεμάτον ἀπὸ τίς ψαρόβαρκες, τὰ γρυπάκια καὶ τίς σαντάλες.
Στὴν Ἀφθὼν ζοῦσαν πρὶν τὴν καταστροφὴν 1200 περίπου κάτοικοι, πολλοὶ δὲ ἄλλοι εἶχαν ἀπὸ χρόνια ξενιτευθεὶ στὴν πετάμορφη Κωνσταντινούπολιν, στίς διάφορες πόλεις τῆς Ἀμερικής, καὶ περισσότητες στὸ Λὸς Ἄντζελες ὅπου ἔχουν δημιουργήσῃ μιά ὀλόκληρη παρική μὲ πατριωτικὴν ἀδελφότητα πού φέρνει τιμητικὰ τὸ ὄνομα τοῦ χωριοῦ μὰς «ΑΦΘΟΝΗ», καὶ σὲ ἄλλα μέρη τοῦ κόσμου.
Οἱ κάτοικοι τῆς Ἀ-

φθὼνης ἦσαν ἀνθρωποπροοδευτικοὶ καὶ πολὺ ἐργατικοί. Ἐπέδιδοντο σ' ὄλα τὰ ἐπαγγέλματα, μὰ οἱ περισσότεροι ἦσαν ψαράδες καὶ ναυτικοί. Ἡ Ἀφθὼν ἔβγαζε τοὺς καλλίτερον ναυτικούς τοῦ Μαρμαρᾶ. Ἀκόμα καὶ σήμερον οἱ Ἀφθωνιάτες ὡς καπετανεῖοι καὶ ὡς ναῦτες εἶναι περιζήτητοι σ' ὄλα τὰ πλοῖα γιατί εἶναι θαλασσινοὶ καλοὶ καὶ ξέρον καλὰ τὴ δουλειά τους.
Ἡ ζωὴ στὸ χωριὸν μὰς κυλοῖσε ἀρμονικὰ καὶ ἡσυχᾶ. Δυστυχῶς ἡ Μικρασιατικὴ καταστροφὴ μὰς σκόρπισε ἄλλους ἀπὸ ἐδῶ καὶ ἄλλους ἀπὸ ἐκεῖ καὶ δὲν μὰς μένει πιά παρά μιά γλυκεῖα ἀνάμνησι ἀπὸ τὴν εὐτυχισμένην ἐκείνην ἐποχὴν.
ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ
Μαθητῆς Γυμνασίου

ΜΑΡΜΑΡΙΝΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΣΕ ΜΑΡΜΑΡΙΝΗ ΔΙΑΛΕΚΤΟ

Τ' ἄη-Τρύφ' τὸ καντύλ' καὶ ὁ χαλβᾶς τῆς Κατσιβελοπαντελίδαινας

Τοῦ συνεργάτου μὰς κ. ΣΤΡΑΤΗ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ

—Μορ'οῦ θεατάρη... Γιατί κτυπᾶ ἡ καρδιά νὰ ἄη-Στρατιῶν; Μὰς κί' εἶναι ἄβρο τ' ἄη-Τρύφ'; Προπονητὴν λογίστε μ'.
—Ἄντε σὶκος καὶ σὶγῶσ' ὡς λίγο τὸ καλὶ καὶ σταμάτασε νὰ κλέμ'ε τὸυα. Ἄς πᾶ' νὰ παντῆξ' ὁ καλιῶ-Ἰαφῶς-πού νὰ γυθοῦν τὰ μάτια τ'—μιά πού μὰς ἔκοψε τὸ κρέσιντο, ὁ καλιῶ-Ἰαφῶς.
Δὲμ' καὶ τὸ λυθεῖ νὰ πεταχτῶ μὰ σὲ μίτσο Ἰαμε τῆ κερά-Παλαδία νὰ τὴ γυρῶμὸν λιγάκ' λὰδ γιὰ τὸ κατύλ' τ' ἄη-γιον, νὰ μὴ μὲν' ἔρω καὶ σισοῦν ὀ ἀνῆμερα στὴ γιορτὴ τ'. Ἄμα μὲ τὸ γεμίτ' τὸ μουσιᾶν, ἡ κερά-Παλαδία θὰ κάνομε καὶ τὸ καλὶ μὰς γιὰ τὸ βραδυνόν. Μὰμ! κάθε πῆρα καλῆτερα.
Κάνε λήγορα νὰ τὴ προκᾶναι μὴ φῶν' γιὰ τὸν ἄσπρῶ.
Σὲ λίγο φάνηκε στὸ στενὸν σοκάκι, ὀβελῆ-ὀβελῆ, παρὰ τὰ ἔξῃνα χονάνας ἡ Κατσιβελοπαντελίδαινα κρατιόντας στὸ καλὸ τῆς τὸ χῆρ' τὸ μουσιᾶν καὶ μὲ τὸν ἄσπρῶ ἀνασπρόνοντας λίγο τὴ βράσια τῆς γιὰ νὰ μὴ τὴ μεκοῖτ' ἐστὴ λασιά τῆς ἡ σέκ.

Φεῖνοντας μικροστὰ στὸ σπῆρ' τοῦ Νταντάρα, εἶδε τὴν κερά-Λέγω τὴν Κουβῆδαινα κ' ἄνηφοῖτ' ἀπ' τὸ γυαλὸ, νὰ στεναχάιν' μὲ τὴ Μαρμαρινὰ τοῦ Κούρ, κοντὰ στὸ σπῆρ' τ' Ἄντῶν τῆς Σταμάτας τοῦ Κανυλιανῶν καὶ χαμογέλασανε κονηρὰ τὰ μούτρα τῆς. Ἀκούμισσε σ' ἕνα τούρακ' καὶ τὴν παντῆξαν.
Ἡ κερά-Λέγω συντόμασε τὴν ἀπλοῖα τῆς μὲ τὴ Μαρμαρινὰ ἕνα κατὰλαβε πῶς τὴ περιμενε ἡ Κατσιβελοπαντελίδαινα κί' ἀνηφοῖσε πρὸς τὸ σπῆρ' τῆς.
Ἄν προκᾶνε νὰ φτάσ' καλὰ-καλὰ στὸ ἱαῦλι τῆς καὶ στάθηκε ἡ Κατσιβελοπαντελίδαινα κί' ἐλάγμεν' καὶ τὴν καλοδέχτηκε.
—Καλῶς τὴ κερά-Λέγω καὶ καλῶς τῆνα. Καλὰ πού σὲ πῆγ' τὸ μάτι μ' κ' ἀνηφοῖσες καὶ γλῆστασα λίγο ὄρομο. Πῆγαίνα Ἰαμα τὴ σπηράδα σ' τὴ ὄρομα γιὰ λίγο λὰδ' γιὰ τὸ κατύλ' τ' ἄη-Τρύφ'. Ἐμ' κᾶμα κί' ἄμαρτια εἶναι νὰ τ' ἀφήσω σβουτῶν τέτοια μῆρα.
Στάθηκε ἡ κερά-Λέγω ἡ Κουβῆδαινα νὰ πᾶρ' τὴν ἀνάσα τῆς

ἀπ' τὴν ἀνηφορὰ καὶ σιλογοῦντανε νὰ τὴ δᾶκ' γιὰ νὰ μὴ τὴ δᾶκ'.
—Ἐνα κερά-Λέγω μὴ τὸ σιλογοῦσαι καθὼλ'. Τοῦ λόγ' σ' ἀποφοροῦμεν' γυναῖκα νὰ μ' ἀφῆκ' σ' νὰ πᾶρο τὸ κᾶμα τοῦτο στὸ λαϊμὸ μ'. Χατζῆδαινα νὰ σὲ κᾶμαρῶσε κερά-Λέγω.
Μ' αὐτὰ καὶ μ' αὐτὰ τὴν κατὰφερ' τὴ κερά-Λέγω τὴ Κουβῆδαινα ἡ λεγόμεν' καὶ τὴν γῆμοσ' τὸ μουσιᾶν ἀπ' τὴ γῆμοσ'.
—Ἄμ' τότσορα γὸ κερά-Λέγω μὲ τὴ γᾶρ' τ' ἄη-Τρύφ' καὶ γυρομῆντικῶς σὲ σένα ἕμα σὲ εἶδα. Θεὸς σχορῶσ' τὰ πεθαμῆνασ κερά-Λέγω, νὰ χαρῆς τὸν ἄσπρῶ καὶ τὸ κατύλ' σου.
Πῆρ' τὸ μουσιᾶν' στὰ χεῖρα τῆς καὶ γῆμοσ' βιστικὴν στὸ σπῆρ' τῆς, κί' ἀπ' ἕνα φῶναξ' τὴν κῶρ' τῆς.
—Μορῶσ' Πραζῆ! Γοῦ! Ἐλα πᾶροτ' ἕλασ' κί' ἄδᾶστο μᾶς τὴν μᾶτ' τὴ σκουτέλα καὶ δᾶ μ' τὸ πᾶλε, μᾶς, πού ἦντα, νὰ πᾶω καὶ Ἰαμε τὴ Παλαδία,

μὰ τὸ μελίτσο πρῶτίτερα καὶ δᾶμ' καὶ τὴ τῶσκα τοῦ τσα-γῶδ' μὲ τὸ σπασμένο τὸ χῆρ' γιὰ νὰ γυρῶσ' καὶ λίγο θῆμα γιὰ ῥετσῆλ'. Ὅτι μὲ δᾶκ' νε.
Ξαναφάνε πᾶλε καὶ μᾶ καὶ δυὸ ἔκῆνεσ' γιὰ τὴν Παλαδίαν κοντόντας τὸ κεράλ' τῆς. Ἄμα ἔφτας στὸν Παλὰ τὴ πόρτα βαμῆμεν μᾶροσ' σάν τὰ ῥᾶσα τ' Ἰπῶσος τὴ κροκέλα.
Ἄν ἀγγῆσε νὰ φανῆ ἡ παλαδία ἀπ' τὴ παρακλίση ἡ λεγόμεν' νὰ κᾶν' τὸ κᾶλο νὰ κατῆν' νὰ σπῆ πῆ τὸ μουσιᾶν.
Σὲ λίγο ὁ ἄη-Τρύφ'ος ἔκανε τὸ δεύτερον ὄρομο του. Τὸ μουσιᾶν' ἄλλοτῶς γῆμοσ' ὡς πᾶν. Τὸ πῆρε ἡ Κατσιβελοπαντελίδαινα τὸ τᾶποσε καλὰ καλὰ μ'. Ἐνα φῆλοσ' καὶ τότσορα στήβρα-κῶζῶνα τῆς κᾶτ' ἀπ' τὸ γιαντιρῆ τῆς καὶ τρέβησε κατὰ τῆς κερά-Γιασερῆς τῆς Γιασερῆδαινας γιὰ θῆμα.
Μόλις ἀπογῆρεσ' ἀπ' τὸν κῶσο τὴν εἶδε μικροστὰ στὸ μαγαζῆ τῆς μὲ τὸν ἄσπρῶ τῆς τὸν Στρα

τῆ, κοντοστάθηκε λίγο καὶ γυρῶσε καὶ κτύπησε τὸ πορτᾶν'.
—Μορῶσ' Κοντιλένα κορῆται μ' πού νὰ σὲ δᾶ χρῆσ' νῶσ', δῶσ' αὐτὴ τὴ τῶσκα στὴ μάνα σ' καὶ πῆρ' νὰ κρυφᾶ σ' αὐτὴ νὰ μὲ βάλ' λίγο θῆμα νὰ ξεγελάσωμε τὴ βοῦνα μὰς ἀπόφα. Διὲς μοναχὰ νὰ μὴ σὲ πᾶρ' χαμῆρᾶ, ὁ κῶρ' σ' καὶ δὲν ἄφῆκ'.
Πῆρ' κί' ἀπ' ἐδῶ τὸ θῆμα χατῶμα-χατῶμα καὶ χαρῶμα καὶ πῆγε στὸ σπῆρ' τῆς εὐχαριστῆ μὲν'.
Σὲ ἔξωροσᾶσε λίγο πῆρ' τὴ τοῖτονια καὶ πῆγε στὸν Μουσιᾶν' τὸ φῶθρο καὶ πῆρε ἕνα φῶμ' ὀρόροκο βερρεῖ, πᾶρασε κί' ἀπ' τὴ Μάλαρα τὸ χῆρ' νῆ καὶ πῆρ' καὶ λίγο ἄλερ'.
Ἐπερνε πᾶ νὰ σουροῦσῶν κ' ἄναψε λίγες κλιματιδές στὸ ἱαῦλι τῆς κί' ἐκαβούρντιζε τὸ ἄλερ' γιὰ χαλβᾶ, μὰ δὲ προκᾶνε νὰ τὸν ἀποτελεῖσῶ κ' ἄπ' τ' ἀντικρῶν τὸ παναθῶν πρόβαλε ἡ κερά Κατῆνο τοῦ Κολᾶνα χτυπῶντας μὲ δῶ-

ναμ' τὸ κατύλ' γιὰ νὰ τὴ προοῖτ' ἡ Κατσιβελοπαντελίδαινα, ἡ χαλβατοῦ, κί' ἀκούσαε ἡ φωνὴ τῆς μὲ τὴν Ἀφθωνιάτισσα τὴ προφορὰ.
—Μόρ' ματάκια μου, μὸρ' γειτόνισσα, μὰς τρύπησες τὴ μῦτῆ μὲ τίς μουκοβολιτάδες. Τὸ πουρῶ μὸν κλαιγῶσῶνα κοφῶ-χρονῆ, πού δὲν εἶχεσ' τίποτα γιὰ σῆμερα καὶ τᾶρα βλέπω χαλβαδικὴ νὰ ἔτοιμάζης. Φαίνεται πᾶσ' ὁ ἄη-Τρύφ'ος, πού γῆμοσ' τὴ χῆρ' του, ἀποπερῶ ἔθαυματοῦργησε ἔφετος.
—Τὶ νὰ κάνης κῶρᾶ Κατῆνο. Ἄμα περιμένε τὸ προκομένο τὸ γεμῶ μ' γούλ' θὰ πεθαίναμε τῆς πεῖνας. Πῆρα τ' ἀνάπλα καὶ γῆρῶνα λίγο-λὰδ'—ὡς εἶν' καλὸ καὶ λίγο ἄλερ'.
κατύλ' τ' ἄη-Τρύφ', κί' ὄσο πᾶρῶσε τὸ βᾶνωμ' στὸ χαλβᾶ. Καὶ τὸ κατύλ' τ' ἀνάφωμε καὶ μᾶς θὰ βολιτεῦομε. Ἄς μὰς σχορῶσ' ὁ ἄη-Τρύφ'ος καὶ μᾶς κῶζ' ἔχομε. Ἐλα νὰ σὲ δῶκο καμιά χουλιάρια νὰ τὸν γευτῆς καὶ σὲ. Νόστιμος γέν'ε.

ΤΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ Τ' ΑΗ ΓΙΩΡΓΙΟΥ ΣΤΟ ΠΡΑΣΤΕΙΟ

Το κ. ΚΛΕΒΟΥΛΟΥ ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΔΗ

Τη γιορτή του Αγίου Γεωργίου, 23 Απριλίου, πανηγυρικά γιορτάσαμε κάθε χρόνο στο αγαπημένο και αξέχαστο Πραστείο μας.

Τό πανηγύρι άρχιζε από βραδύς, στην πλατεία έξω από την εκκλησία, στη λόντζα του "Αη Γιωργιού λεγομένη.

Τόν τουρισμό της λόντζας ανέλαμβάναν έν σώματι οι καφετζήδες του χωριού, ο Γ. Ταυλαρίδης, ο Η. Π. Κωτής, ο Δ. Παπαγεωργίου, που έφκιαναν μιά μεγάλη τσαρδάκα με ταιμτοίρια επάνω στους πελώριους στόλους, που ήσαν στημέννοι αιωνόβιοι από τούς ψαράδες για να κρεμούν τούς γρίππους των. Έβρεχαν δλη την πλατεία με αρκετή θάλασσα για να καταπέση ή σκόνη και οι Ίδιοι ανέλαμβάναν να σερβίρουν και να περιποιηθούν τούς έντόπιους και τούς λίγους ξένους που έρχόνταν ν' απολαύσουν τό πανηγύρι μας.

Τό πρωί μετά την εκκλησιά ο κόσμος έπερνε τό γάλα του, κάτω από τή σκιά της τσαρδάκας, πού τού τό σερβίριζαν οι καφετζήδες άχριστό με μπόλικη κανέλλα, και τό άπόγευμα, κατά τις 7 ή 8 άλατούρκα, άρχινοθε ο χορός στην αρχή από τή παλληκάρια, πού χόρευαν καρολαμά ή χασάπικο, και ύστερα από τή κορίτσια πού χόρευαν τό αουτό.

Σεμνά ντυμένες οι κοπέλλες τού Πραστείου, με τή φούστα ως με τόν άστράγαλο, γιαλίστερα χτενισμένα τή μαλλιά, με μακροστρόγγυλη χτένα επάνω και δυό πλεξούδες ριχμένες πίσω στην πλάτη, δεμένες με γαϊτάνια γαλάτια με στρωγυλές φούντες, δροσερές και άφράτες στο πρόσωπο, χόρευαν με χάρη πιασμένες χέρι με χέρι, ή μιά δίπλα στην άλλη, ένω μπροστά έσερνε τό χορό ένα παλληκάρι, πού σε κάθε δυό ή τρεις γύρους παραχωρούσε τή θέσι του σε άλλο.

Τό πιό άπόγευμα, κατά τις 10 άλατούρκα, άρχιζε ο χορός τών νοικοκυράδων. Καμαρωτές οι Πραστείτισες νοικοκυρές, με τις άτλαζέντες και μπουχορένιες σαραντάφυλλες βράκες, πού τριζοκοπούσαν και λαμποκοπούσαν στο γύρισμα τού χορού, με τις ρόμπες μέχρι τόν καρπό τού χεριού, γαρνιρισμένες με στενή ναντελλίσα στα μανίκια και στο λαιμό

και φαρδιά ταντέλλα στο στήθος, με τό φακίολι γαρνιρισμένο με τή μπιμπίλα τού βελονιού, με δυό - τρεις άρμαθίες ντουμπλες μπροστά στο ατήθος και με κρούπ χονδρό από μαργαριτάρκι στο λαιμό, έδιναν στο χορό μιά ξεχωριστή, μιά άριστοκρατική νά πούμε θέσι.

Τώρα ο χορός έπερνε άλλη άψη. Στη μέση τή Μαρμαρινά όργανα—ο Τάσος με τό λαούτο, ο Τριινόλας με τή λύρα και ο Π. Κωνσταντής με τό κλαρίνο—γέμιζαν με τόν ήχο τών όργάνων τών τό διάστημα μεταξύ έμορής «Αλώνια» και «Παναγιάς κάβο». Τούς ήχους τών όργάνων συνόδευε πάντα ή γλυκειά φωνή τού Τάσου πού τότε τραγουδοθε — τό πιό συνηθισμένο τραγούδι του ήταν :

"Ασπρα φορέεις κ' άσπρα κρατείς κ' άσπρα είν' ή φορεσιά σου κ' άσπρα λουλούδια πέφτουνε άπ' τή περπατησιά σου

και τότε φώναζε εϋχές σ' αυτούς πού χάριζαν χρήματα στα όργανα : «Στή χαρά σας παλληκάρια, στή χαρά σας κοπέλλες, νά τή χαιρέστε Πραστείτες νοικοκυροί».

Ο χορός συνεχιζόταν μέχρι άργά τό βρόδυ και για νά φέξουν τό χόρο άναβαν «μασαλάδες». Τό πανηγύρι έπερνε τότε μιά φαντασμαγορική άψη πού σοϋ θύμιζε παλιές Βενετσιάνικες γιορτές.

Ο άείμνηστος Σπύρος Θεοφανίδης (ή Καλασουντάν) έδινε τή χαριστική βολή στο πανηγύρι και στο χορό. Έπερνε τήν κυρά του Μαγδαληνή και σέρνοντας τό χορό τραγουδοθε τό τραγούδι τ' "Αη-Γιωργιού, πού με τό τέλος του τελειώνει ή δλη γιορτή και ο καθένας γύριζε στο σπίτι του.

Έκλεκτοί γάμοι τής πικρίας μας Λός "Αντζελες

ΛΟΣ ΑΝΤΖΕΛΕΣ, (Του άνταποκριτού μας).— Έξαιρετικό κοινωνικό γεγονός, άθθάστου μεγαλείου, έλαβε χώραν στις 30 Ιανουαρίου στην παροικία μας. Η μεγαλειώδης τελετή τών γάμων δύο νεαρών ύπάρξεων τής νέας Μαρμαρινής γενεάς, Τού εϋπαιδευτού και λαμπρού από πάσης άπόψεως νέου κ. 'Αθανασίου Τσαρικού, αγαπητού γιου τού καλού πατριώτη μας κ. Εϋστρατίου και τής Κας Εϋδοκίας Τσαρικού από τήν 'Αθήνη, μετά τής χαριτωμένης και με έξαιρετικά χαρίσματα προικισμένης και διακρινόμενης για τήν λαμπρή 'Ελληνική και 'Αγγλική διαπαιδαγώγησί της δεσποινίδος 'Ελένης Βουτσά, λατρευτής κόρης τού αγαπητού φίλου και έκλεκτού έπιχειρηματία συμπατριώτη, από τήν 'Αθήνη, κ. Γεωργίου και Κας Παναγιώτας Βουτσά.

Η πρωτοφανής σε λαμπρότητα στα χρονικά τής παροικίας μας Ιεροτελεστία, έγινε στον Κοινοτικό μας Ιερό Ναό τού «Εϋαγγελισμού», πού παρά τό μέγεθος του έστάθη άδύνατον νά χωρέση όλο τόν κόσμο τών έκλεκτών καλεσμένων.

πολλοί από τούς όποιους αναγκάσθηκαν νά παραμείνουν έξω στο προαύλιο.

Η διακόσμηση τού ναού ήταν κάτι τό έξαιρετικό! Από τόν νάρθηκα μέχρι τού Ιεροϋ βωμού τού ύμναιου είχε στρωθή πολυτελέστατος τάπη, δεξιά δε και άριστερά του ήσαν στιμένες ύψηλές καλλιτεχνικές άνθοδέσμες με ώραιότατα πολύχρωμα φυσικά άνθη, πού σκορπούσαν σ' όλο τό ναό τό λεπτό άρωμά τους. Οι άνθοδέσμες συνδέονταν μεταξύ τους με πλατειές λευκές κορδέλλες έτσι ώστε νά σχηματίζεται διάδρομος. Γύρω από τό βωμό, όλόκληρος ο χώρος, ήταν πλημμυρισμένος από χρυσάνθεμα. Γενικώς ή τελετή παρουσίαζε ένα φαντασμαγορικό θέαμα.

Με τούς ήχους* τού έκκλησιαστικού όργάνου, πού τόσοσ ώραιά έπαιζε τό γαμήλιο έμβατήριο ή δ/νής 'Ελένη Ταρνάρα, συνοδευόμενη από τήν έκλεκτή ύψιφανο καλλιτέχνη δ/νίδα Μαρία Μπαζούρα, άρχισε με άπόλυτο τάξι τό ξεκίνημα τής νυμφικής πομπής. Έπροπορεύετο ή νυφική συνοδεία άποτελούμενη από τις χαριτωμένες δεσποινίδες Ξενία Φρ. Δημητρίου, Άννα Ζαχαρίου, Καλλιρόη 'Αθ. Χαραλάμπους ή Κομπουλέση, Θεοδώρα 'Αντων. Καούρη, Παρασκευή Δημ. Ξάνθη και Εϋφροσύνη Βάσ. 'Αριστοτέλη, πού έφεραν ώραιές ένδυμασίες και κρατούσαν καλλιτεχνικές άνθοδέσμες, με συνοδούς τούς νεαρούς κυρίους Εϋστρ. 'Αθ. Βουτσά, Κων. Εϋστ. Τσαρικών, Ράλλη Φρ. Δημητρίου, Λάμπη 'Αθ. Χαραλάμπους, Μιχ. και Θεοδ.

Παν. Πανιδόγλου και Πλατ. Ι. Γρίβα, ακολουθούσαν ή Μαίη Ρεβάνα, δεσποινίς τής τιμής, ή δ/νίς Μαλαματένια Φρ. Δημητρίου, και μαζί της ως δακτυλιοφόρος ο μικρός 'Αθανάσιος 'Εγγλέζος και ο μικρός Χρήστος Κων. 'Αδάμης ως στεφανοφόρος, και τελευταία ή χαριτωμένη πεταλουδίτσα Τασσία Α. 'Αρώνη, πού έρραινε τόν δρόμο τής νύφης με πέταλα ρόδων.

Η νύφη δεσποινίς 'Ελένη Βουτσά φέρουσα νυφικήν έσθήτα θαυμασίας τέχνης και λάμπουσα από εϋμορφιά και χάρη έβάδιζε στο βωμό τού ύμναιου στηριζόμενη στο βραχίονα τού σεβαστού πατέρα της.

Τό μυστήριο τελέσθηκε με κάθε μεγαλοπρέπεια εϋλογούντος τού αιδ. 'Αντων. Κωστούρου, βοηθουμένου από τήν χορωδία και τούς Ιεροψάλτες κ. κ. 'Αχιλλέως και Κωνσταντινίδου.

Τά νυφικά στέφανα άλλαζε ο δημοφιλέστατος συμπατριώτης έπιχειρηματίας κ. Φραγκούλης Δημητρίου. Μετά τό μυστήριο, τό χαρμόσυνο γεγονός πανηγυροήθηκε μεγαλοπρεπώς με λοκκούλεον γαμήλιον δείπνον, πού δούθηκε στο ένοστολισμένο αίθροστο άριστοκρατικού Ρουσβέλτ Χοτέλ, τού Χόλλυγουντ. Πάνα από πεντακόσιοι συγγενείς, συμπατριώτες, και άλλοι φίλοι και γνωστοί τών νεογμών παρέκάθησαν και άπόλαυσαν τά έξαιρετά φαγητά, τά άφθονα ποτά καθώς και τό άθυσμίο μουσικό πρόγραμμα πού έτετέλεσαν δυό από τις έκλεκτότερες όρχήστρες τις πόλεως μας.

Χρή συμποσίαρχου έτετέλεσε ο έκλεκτός συμπατριώτης κ. 'Εμμ. Γεωργίου πού άφου έπέλεξε τό εγκώμιο τών νεογμών, τών εϋτυχών γονέων και λοιπών συγγενών, έδιάβασε πολλά συγχαρητήρια τηλεγραφήματα προσεχόμενα από συγγενείς και φίλους έγκατεστημένους σε διάφορες πόλεις τής 'Αμερικής.

Έγιναν προσόσεις από τόν παρώνυμο κ. Φρ. Δημητρίου, από τόν κ. Βασ. Κυριακό, από τόν κ. Γεωργ. Τσαρικό, άδελφό τού γαμβρού, και άλλους, ο δε πατέρας τής νύφης κ. Γ. Βουτσάς εϋχαρίστησε όλους, συμπαιτώντας και ένένους, για τήν τιμητική τους παρουσία. Μετά τήν διανομή τού κέκι άρχισαν οι 'Ελληνικοί και 'Αμερικανικοί χοροί.

Η διασκέδασις κράτισε με άδιάπτωτο κέφι μέχρι τις πρωινές ώρες όποτε και άνεχώρησαν όλοι με τις καλύτερες έντυπίσεις. Η δλη τελετή ένινηματογραφήθηκε και τραβήχθηκαν πλήθος φωτογραφίες.

Οι νεογμοί έπέγρασαν τόν μήνα τού μέλιτος στη Νέα 'Υόρκη όπου έμειναν στο μεγαλοπρεπέστατο ξενοδοχείο «Κόμπερνο Κλήντον Χοτέλ, έτχαν δε έξαιρετικές περιποιήσεις από πολλούς συμπατριώτες έγκατεστημένους στην πόλι και τά περίχωρα τής Νέας 'Υόρκης.

Ο γάμων συνδεόμενος με φιλικούς και πατριωτικούς δεσμούς άπευδύνει μετά τών «Μαρμαρινών Νέων» τά θερμότερα συγχαρητήρια προς τούς εϋτυχείς γονείς τών νεογμών, εϋχόμενος στο άρμονικό ζευγάρι κάθε ευτυχία και χαρά.

ΕΘΕΧ. ΠΕΡΑΤΗΣ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Εμπλεκτοί χαράς και αγαλιόσως επί τώ χαρμόσυνω γεγονότι τών γάμων τής λατρευτής μας μοναχοκόρης 'Ελένης, μετά τού έκλεκτού τής πικρίας της και προσφιλούς μας γαμβρού 'Αθανασίου, υιού κ. Εϋστρατίου και Κας Εϋδοκίας Τσαρικών, έπιβεβλημένον καθήκον μας θεωρούμεν, όπως έκφράσαμεν τας έγκαρδιους εϋχαριστίας μας εις τόν αγαπητόν μας κοιμητήρον Κον Φραγκούλην Δημητρίου όστις είναι πασίγνωστος διά τήν εϋμηνίαν του και διά τας από πολλών ετών έμπορείας του έπιχειρήσεις, και εις τήν εϋγενεστάτην Κυρίαν του Εϋδίκηλειαν, οτινες ειχον τήν τιμήν νά παραστούν ως παράνυμοι τού Ιεροϋ μυστηρίου τούτου, άνταλλάξαντες τά στέφανα τών προσφιλών μας τέκνων τούς όποιους εϋχόμεθα τήν ίδίαν χαράν νά έξούν και εις τά τέκνα των, προς πάν-

τας τούς τιμησαντάς μας διά τής παρουσίας των εις τούς γάμους και τήν δεξίωσιν, προς τούς άποσταλείαντας δόξα εις τούς νεογμούς, προς τούς συγχαρέντας ήμάς προσφιλώς και τηλεγραφικώς, και προς πάντας τούς εκδηλώσαντας τήν χαράν των και εϋχθέντας ήμάς επί τώ χαρμόσυνω τούτω δε ήμάς γεγονότι.

Επίσης εϋχαριστούμεν τούς Κους Κους Κοιμητήρον μας Φρ. Δημητρίου οικογενειακώς, 'Αναστάσιον και υιόν του Εϋστρατ. Βουτσάν, τας οικογενείας 'Ιωάν. Δροσίου και 'Εμμ. Γεωργίου, τόν Κον και τήν Καν Βασιλείου Κυρινοϋ και τόν Κον και τήν Καν 'Αγγελίου Μπαγιόρου, οτινες ειχον τήν τιμήν νά μάς συγχαρούν μέσω τής φημερίδος «Καλλιφώνια». Προς δε τούς νεογμούς εϋχόμεθα βίον άρμονικόν και μεστόν όγείας,

χαράς και πάσης εϋδαιμονίας.

Οι γονείς
ΓΕΩΡΓΙΟΣ και ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥΛΑ ΒΟΥΤΣΑ

Τας οικογενείας τών κ.κ. Νικ. Κανακάρη, Γεωργ. Κανακάρη, Στέλιου Λαμπαδαριδη, Διομαντή Κωνοπίδου, 'Ιωάν. Ρόπη, 'Ιωάν. Χατζηπουλη, Φίλιππα Χατζηπουλη, 'Αντ. Κεφαλή, Χάρη Ι. Χατζηπουλη και Χόρη Φιλ. Χατζηπουλη αι όλοισ μάς φιλοξένησαν κατά τό διάστημα τής διαμονής μας εις νέαν 'Υόρκην, θερικά εϋχαριστούμεν διά τας περιποιήσεις των. Η φιλοξενία των θα μάς μείνη άληθινός.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ και ΕΛΕΝΗ ΤΣΑΡΙΚΟΥ

Η αυτοβιογραφία τού Παναγιή Κουταλιανού

15 «Γνώριζε όμως» λέγει δευτερολογών ο Τριινόλας «ότι είναι ιδιότροπος ο πλοίαρχος».

«Όσο γι' αυτό μη χαλά ή καρδιά σου καθόλου» απήντησε «και ό,τι και νά είναι πιστεύω νά τόν διορθώσω». και άφου είπα αυτά πήγα κάτω από τήν πλώρη βραβα τήν άλυσσίδα τού πλοίου προσκέφαλο και κοιμήθηκα θαυμάσια αρκετήν ώραν. Όταν ξύπνησα ο φιλόξενος Τριινόλας μου έκαμε καφέ και τά είπαμε ένα χεράκι.

Τόν ρώτησα τί μισθό πέρνει και μου είπε εκατόν πενήντα τάλληρα. Τόσον λοιπόν για τήν καλή άμοιβή όσον και για τό ό,τι δέν γνώριζα κανένα στο μέρος εκείνω, έπομένως δέν είχα πού νά πείνω, έκρινα καλόν νά μείνω στο πλοίο.

Τήν άλλη μέρα ήρθε και ο πλοίαρχος και με κράτησε ως ναύτη. Έτσι τό πλήρωμά μας άπετελείτο από πέντε άνθρώπους, ήτοι τόν πλοίαρχο, έμένα, τού συμπατριώτη μου από τόν Μαρμαρά Γιάννη Τρινόλλα, ένός Κρανιδιώτη όνομαζομένου Βασιλείου και ένός Κυμαίου όνομαζομένου Ξηροτριφή.

Με τό πλοίο τού 'Ιωάννη Κούπα έκαμα περί τά 18 ταξείδια και έπειδή είχα ανάγκη ν' αγοράσω φανέλλες και διάφορα άλλα έσώρρουχα και φορέματα, έζήτησα από τόν πλοίαρχο νά μου δώση χρήματα άλλ' αυτός δέν μου έδωκε. Στο άλλο ταξείδι ένω έπρόκαιτο νά πλησιάσουμε στο μέρος τό λεγόμενον «Μπουκαρία τούλα» για νά φορτώσουμε συνέβη νά καθίση τό πλοίον όπως ήσαν καθισμένα και πολλά άλλα πλοία, πού περιμεναν νά ύψωθούν τά νερά για νά μπούν μέσα. Πέφτω λοιπόν στην θάλασσα και σηκώνων μιά άγκυρα βάρους τεσσάρων κανταριών και μιά άλυσσίδα άλλων τεσσάρων τά όποια έτοποθέτησαν στους ώμους μου οι άλλοι ναύτες, βγήκα στη στεριά και παράχωσα τήν άγκυρα έτσι ώστε όταν θά έρχόταν τά νερά νά τραβήξουμε τήν άλυσσίδα και νά μπη τό πλοίο μέσα για νά ξεφορτώση. Έν τώ μεταξύ έφθασε μεσημέρι και καθίσαμε νά φάμε, ο δε πλοίαρχος έκρινε καλόν νά με βρίση χωρίς νά ύπάρχη καμμία αίτια. Πεινασμένος και κουρασμένος όπως ήμουν από τόν κόπον, έχασα

τήν ύπομονή μου, και λέγοντάς του «εϋλογοϋμεν σε, αλλά δέν προσκυνούμεν σε» τού άστραφα ένα μπάτσο και έπεσε στη θάλασσα. Έπειδή δε οι συνάδελφοί μου δέν με είχαν βλάβει λιγώτερο όλο αυτό τό διάστημα πού ήμουν μαζί τους, πέρνω ένα ξύλο και αρχίζω νά περιποιούμαι κι' αυτός όπως τούς βρίζε. Μόλις βλέπει αυτό ο Τριινόλας τρέχει άνεβαίνει επάνω στο κατάρτι και φωνάζει ίκευτικώς :

«Γιά νά δσμα τής Παναγίας, πατριωτάκι μου μη με κτυπάς έμένα, έγώ πάντα σ' αγαπούσα».

Ήρθα στο έαυτόν μου από τις φωνές τού Τριινόλλα αλλά και άπογοητευμένος από τήν συμπεριφορά τού πλοίαρχου και τών συνάδελφών μου άπέναντί μου, πέφτω στη θάλασσα και βγαίνω έξω στη στεριά ένω πολλοί «Ελληνες ναύτες από άλλα πλοία αναγνωρίζοντες τό δίκη μου με προσκαλούσαν νά πιάσω δουλειά στα πλοία τους.

(άκολουθεί)

ΝΕΑ ΤΗΣ ΠΑΡΟΙΚΙΑΣ ΜΑΣ ΣΑΒΑΝΝΑΣ

ΣΑΒΑΝΝΑ, 4 Απριλίου.—(Το ανταποκριτικό μας).

Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ 25ης ΜΑΡΤΙΟΥ

Η Ελληνική παροικία Σαβάννας εγιόρτασε φέτος με εξαιρετική μεγαλοπρέπεια και λαμπρότητα την 25η Μαρτίου. Ο πανηγυρισμός της Εθνικής μας γιορτής έγινε στην πολυτελή αίθουσα του μεγάλου ξενοδοχείου «Σαβάννα» και έλαβαν μέρος όλα τα μέλη της παροικίας μας. Η διοργανωτική επιτροπή είχε ένα πολύ ωραίο καλλιτεχνικό πρόγραμμα που εκτέλεσθη με μεγάλη επιτυχία από τους νέους και νέες της Κοινότητός μας. Εκφωνήθηκαν διάφορα πατριωτικοί λόγοι και χορεύθηκαν Ελληνικοί και Αμερικανικοί χοροί. Η πανηγυρίς έληξε άργυα, κατά τα μεσάνυχτα.

ΑΝΕΓΕΡΣΙΣ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΥ ΚΤΙΡΙΟΥ

Η Γενική Συνέλευσις της μικρής αλλά πολύ προοδευτικής Ελληνικής Κοινότητος Σαβάννας, έλαβε την απόφασιν της κατασκευής μεγαλοπρεπούς Κοινοτικού κτιρίου και προς τούτο έδωσε έντολή στην επιτροπή ανεγέρσεως να προβή στις σχετικές ενέργειες.

Μέχρι στιγμής η υπόθεσις αυτή είναι στο σημείο της τελειοποιήσεως των σχεδίων από τον αρχιτέκτονα κ. Μπέρκεν τσέκ κτίριον, ωραιότερον τσέκ κτίριον, θά έχη 5 σχολικές αίθουσας, νηπιαγωγείο, γραφεία, αίθουσα συνεδριάσεως, σαλόνι, μπάρ, μαγειρείο, αποθήκες, τέλειο σύστημα θερμάνσεως, πανηγυρική αίθουσα, που θά χωρά πάνω από 1000 άτομα, καί θά χρησιμοποιήσεται για χορούς, παραστάσεις γεύματα, κλπ., σκηνή για θεατρικές σχολικές παραστάσεις, γυμναστήριον, αποδυτήρια, πλυντήρια κλπ. και μεγάλο αούλόγου και να παίζουν τα παιδιά.

Τό έργον θά αρχίση άν τά αποτελέσματα της μεθοδούσας δώσουν την τιμή μέχρι τού ποσού 165.000 δολαρίων. Αν ή τιμή είναι μεγαλύτερη τότε πάλι θά αποφασισή ή Γεν. Συνέλευσις άν ή άνοικοδομησις θά αρχισή τώρα ή άργότερα. Στην παραπάνω τιμή δέν συμπεριλαμβάνεται ή άξια του οικοπέδου, ή άξια της επιπλώσεως, και ή άμοιβή του αρχιτέκτονος (περίπου 10.000 δολλ.).

Μεγάλη ή προσπάθειά μας για τήν μικρή Κοινότητά μας αλλά ελπίζουμε να τά καταφέρουμε.

ΛΑΖΑΡΟΣ Ι. ΔΡΑΚΟΣ

ΠΡΟΒΟΙ ΣΥΜΠΑΤΡΙΩΤΩΝ ΜΑΣ

Ο λαμπρά έγκατεστημένος στο Πόρτλαντ Ο. Ριγκον, συμπατριώτης από τά Παλάτια κ. Γεώρ. Δεληστράτης, άγόρασε μιά ωραιοτάτη κατοικία σέ μιά από τίς καλύτερες συνοικίες του Πόρτλαντ.

Επίσης ο κ. Καρανάνης, σούζυγος της Κας Δέσποινας Καρανάνη, τó γένος Αποστόλου, από τó Μαρμαρά, έκτισε καινούργια κατοικία στην όποια και έγκατεστάθη, και άγόρασε με τόν γαμπρό του μιά πολύ ωραία πολυκατοικία.

Στους αγαπητούς φίλους εύχόμαστε καλορίζικα τά καινούρια τους σπιτία και να τά χαιρόνται.

Εύχτήριο Πασχαλινό Μύνημα ΤΟΥΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΠΡΟΙΚΟΝΗΣΟΥ Κ.Κ. ΦΙΛΟΘΕΟΥ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΠΡΟΙΚΟΝΗΣΙΟΥΣ

Η λαμπροφόρος του Κυρίου Ανάστασις, μοι παρέχει και πάλιν τήν ποθεινήν ευκαιρίαν, τέκνα εν Κυρίω ήμων αγαπητά και περιπόθητα, ίνα άπενθύνω ήμίν, τοίς έγγύς και τοίς μακράν, τó χαρμόσονον άγγελμα «Χριστός Ανέστη». Έπί τώ φαιδρῶ τούτο κηρύγματι θερμοτάτας άπενθύνω πάσιν ήμίν εύχάς και εύλογίας, και δέομαι δλονύχως του Αναστάτος Χριστού, και τούς μοχλούς του Άδου συνθλάσαντος, παντι δέ τώ κόσμῳ τήν άθνασιαν δωρησαμένον, ίνα φωτίση τούς Ισχυρούς της γης και είρηνεύση τά έθνη και συμφιλιώση αύτά εν τώ συνδέσμῳ της άγάπης του εύδοσετάτου τούτου Άνθου της εύσεβους ήμων πίστεως, του πληρώματος του θείου νόμου, δι' ής και μόνης τά πάντα κατορθούνται και έπιτυγχάνονται.

Ταύτην έχετε και ήμεις πάντοτε εν τή καρδιά ήμων, τέκνα αγαπητά και επιπόθητα, και ταύτην προθύμως πάντοτε προσπαθείτε να εκπληρείτε, και δὴ κατά τās ήμέρας τών πειρασμών και τών θλίψεων, καθ' άς όφείλετε να συζηματίζεσθε με τó άγιον θέλημα του παναγάθου θεού, ύπογραμμών και τύπον έχοντες τόν αγαπήσαντα ήμās, και δι' ήμās παθόντα και Αναστάτα Χριστόν. Τό παρά-

δειγμα αυτού διδάσκει πάντας ήμās να ζώμεν εν τώ νῦν αιώνι με εύσίβειαν προς τόν θεόν, με δικαιοσύνην προς τόν πλησίον, και με σωφροσύνην προς έαυτούς.

Άς είπωμεν σήμερα και ήμεις, κατά τās ήμέρας της έξουσίας του σκότους, ό,τι άλλοτε έλεγεν ό θεολόγος Ιγνάτιος «ό έμός έρωσ έσταύρωται, και ούκ έστιν εν έμοι πῦρ φιλοῦν τι' ύδωρ δέ ζών, άλλόμενον εν έμοι ένδοθέν μοι λέγει' δέυρο προς τόν πατέρα' πόμα θέλω τó πόμα αυτού, ό έστιν άγάπη άφθαρτος...».

Τά όλίγα ταῦτα εκ μίσης καρδίας άπενθύνω προς πάντας τούς εύσεβεις και φιλοτίμους Προικονησιούς, τά περιπόθητα πνευματικά ήμων τέκνα, εύχομαι και αύθις όπως ό Άναστάς εκ τάφου τρηήμερος Χριστός ό Κύριος, δώη ήμίν και τοίς οικείοις ήμων τήν θεϊαν αυτού χάριν και τó άπειρον έλεος.

Πάσχα 24 Απριλίου 1949

Ο ΠΡΟΙΚΟΝΗΣΟΥ ΦΙΛΟΘΕΟΣ διάκρυος προς θεόν εύχέτης πάντων ήμων.

Ο ΟΙΚ. ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΝΕΑ ΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΠΚΙΑΣ ΜΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Συνεχίζων τās έπικαιρωνίας Του με τó ποιμνιον του ο Παναγιώτατος έτίμησε δι' επισκέψεώς του τήν ένορχια Παλατά χοροστατήσας κατά τόν έσπερινόν της Κυριακής 27 Φεβρουαρίου εις τόν ιερόν ναόν των Ταξιαρχών. Κατά τήν άπόλυσιν διερχόμενος δια σειράς μαθητών οίτινες τόν έρρανον με δάφνας άνήλθεν εις τήν αίθουσαν της Σχολής ένθα προσεφώνησαν αύτόν ό Ιερατικός προϊστάμενος Νικόλαος Κριθιώτης, ή επιτροπή και ό γραμματέυς του Μαθητικού Συνδέσμου Κος Κωνσταντός Σταματιάδης (εν Παλατίαν του Μαρμαρά). Ο λόγος του κ. Σταματιάδου ένεπνέετο από βαθύ αίσθημα άφοσιώσεως προς τήν Α. Θ. Π. και προς τόν πανίερον αύτης θεόνον του όποιου ως είπεν, αι άκύντες ήρχισαν να ζωογονούν τήν ανθρωπότητα να επαναφέρουν τó σφρίγος της πίστεως, και να συντελοῦν ώστε τά μικρά παιδιά να λαμβάνουν νέον βάπτισμα θάρρους. Ακολούθως μόλις ό Παναγιώτατος έπληροφόρηθη παρά του Κου Θεοφανίδου ότι και άλλοτε ο

Παλατάς ήτο τó μεγαλειότερον κέντρον των εν Κωνσταντινουπόλει Προικονησιών, διότι και οι όνομαστοί έφοπλισται Άδελφοί Παντελή έδώ είχαν τούς οικους των, και οι Αφθονιάται έδώ ενκαίονον, και σήμερα πλείστοι των περιστοιχίζοντο αύτόν ενόρχιων Παλατά τυγγάνων εκ καταγωγής Προικονησιών εν Μαρμαρά έξεδήλωσαν τήν σεπτήν αύτου εύσεβείαν έπειδή ενόρκειται πάλιν κοντά σε μαρμαραίνες κολώνες έπλεξε τó εγκώμιον των εν Αμερικη Μαρμαρινών, και εύρησετήθη να φωτογραφηθή μετά των συνομηλιτών του χάριν των Μαρμαρινών Νέων.

Εις ερώτησιν του κ. Θεοφανίδου, περι τó πότε προβλέπει ή Παναγιότης του τó τέλος της εκκρεμότητος όπότε οι εν τώ έξωτερικῳ νοσταλγοί θά δύνανται να επικεπιπτοιται τά δάφνα της γεννησεώς των, πλήρεις πεποιθήσεως άπήνησαν δι' με τήν ύπομονήν και τήν καρτερίαν άσφαλώς θά φθάσωμεν εις τó ποθούμενον.

Ασπασθέντες εύλαβώς τήν δεξιάν της Α. Θ. Π. οι παραστάτες προέπε-

κωνπόλις, Απρίλιος (Το ανταποκριτικό μας).— Στο έδω Βασ. Γεν. Προξενείο έγιναν στις 25 Μαρτίου τ' άποκαλυπτήρια άναμνηστικής πλάκας στην όποια έχουν χαραχθή με χρυσά γράμματα τά όνόματα των συμπολιτών μας που θυσίασαν τή ζωή τους για τήν Ελληνική Πατρίδα κατά τó δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο. Η τελετή σεμνή και επιβλητική, άπετέλεσε άληθινή Εθνική μυσταγωγία, και δημιούργησε άτμόσφαιρα πατριωτικής συγκινήσεως όταν ένα προς ένα εφώνάζοντο τά όνόματα των άθανάτων Ηρώων της σύγχρονης Ελληνικής έποποιίας.

Μεταξύ τούτων άναγινώσκοντες τήν έκθεση τής ψυχικής έκανοποιήσεως τόν Πατριάρχη εύχαριστήσαντες αύτόν θερμότατα δια τās νέας ένδειξεις άγάπης και έκτιμήσεως προς τούς Προικονησιούς. Μετά τήν λήξιν της τελετής, πολλοί οίτινες είχαν έλθῆ εκ μακρινών σημείων της Πόλεως, έδεχθή εις τήν εν Φαναριῳ οικίαν της ή κυρία Καλλιόπη Κρ. Μακρίδου.

γράφεται και τó όνομα: ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Δ. ΜΑΝΤΙΚΑΣ πολυαγαπημένου γιου τών συμπατριωτών μας από τó Πασσαλιμάνι κ. Δημητρίου και Κας Άνθης Μάνικας, κατοίκων Κωνσταντινουπόλεως, στούς όποιους αύτή τή στιγμή ολόκληρος ό Προικονησιακός κόσμος άπονέμει τήν πιο βαθεία του έκτίμησι.

Απέθανε ή Μαργαρίτα Αντωνιάδου, γεροντοκόρη, από τήν Κούταλη, και άφησε στην Άγια Τριάδα Σταυροδρομίου, ένα σπίτι που είχε στο Πέρα, άξιας 10.000 Τουρκικών λιρών. Τήν ανέκρηξαν Αφιερώτριαν της Κοινότητος Πέρα, και τήν εκήδευσαν δημόσιως.

Τήν Κυριακή 27 Φεβρουαρίου έγιναν στον πατριαρχικό ναό οι γάμοι του λαμπρού νέου κ. Κωνσ. Κ. Άναστασιάδη με τή νεαρά συμπατριώτισσα Ελληνική Στεργίου Χριστοδουλίδου, από τήν Αφθόνη. Στο νεαρό και ταιριαστό ζευγάρι εύχόμαστε άνθόσπαρτο τó συζυγικό βίο, στούς δέ γονείς των να τούς χαιρόνται.

Πασχαλινό βοήθημα σε άπόρους συμπατριώτας ΜΙΑ ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΗ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΤΟΥ "ΠΡΟΙΚΟΝ.ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ," ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΝΙΣΧΥΘΗ

Όπως κάθε χρόνο έτσι κι' έφέτος τó Πάσχα ό Προικονησιακός Συνδέσμος μείρασε χρηματικά βοήθημα στις άπόρους πατριωτικές μας οικογένειες, που ζουν στην περιφέρεια της έδρας του.

Τό ποσόν, που μοιράσθηκε, 2.000.000 δραχμές, συγκεντρώθηκε από δωρεές σε μνήμη άποθανόντων συμπατριωτών, και από εισφορές επόρων συμπατριωτών, Αθηνών και Πειραιώς, που τούς έπισκευθή γι' αύτό τó σκοπό Έπιτροπή του Διοικητικού Συμβουλίου.

Η έπίδοσις τού βοηθήματος στούς φτωχούς αδελφούς μας έγινε στα σπιτία τους, από Έπιτροπή μελών τού Διοικητικού Συμβουλίου, που πήγε επί τόπου, για να τούς τιμήση και να τούς εύχρηθή τó «καλό Πάσχα»

από μέρος του Συνδέσμου. Με βαθεία συγκίνησι οι βοηθούμενοι πατριώτες έπεσαν από τά χέρια της Έπιτροπής τó φάκελλο με τά χρήματα και τά δάκρυα γέμιζαν τά μάτια τους. Δάκρυα πόνου για τή σημερινή κατάντια τους, δάκρυα χαράς για τή μικρή βοήθεια που έπεσαν, δάκρυα εύγνωμοσύνης προς τó Συνδέσμο και τούς πατριώτες που δέν τούς έλεχσαν τίς Άγιες αύ τές ήμέρες.

Οι φτωχοί μας, που βοηθήθηκαν από τόν Προικονησιακό Συνδέσμο τó Πάσχα άνέρχονται σε 50 οικογένειες, που κατάγονται άπ' όλα τά χωριά του Μαρμαρά, από τήν Κούταλη, από τó Πασσαλιμάνι, από τήν Αφρυσιά. Είναι όμως πολλοί περισσότεροι

είκεινοι που έχουν ανάγκη από βοήθεια. Ο Συνδέσμος δυστυχώς δέ έχει πόρους και με τήν τελευταία προσπάθειά του άδειασε τελείως τó μικρό ταμείο του. Τό Διοικητικό του Συμβούλιο κάνει θερμή έκκληση προς όλους τούς πατριώτες—έσωτερικού και έξωτερου—να έλθουν άρωγοί στην προσπάθειά του να άνακουφισή όσο μπορεί περισσότερο τά άναξιοπαθούντα άδελφια μας.

Άς στείλῃ ό καθένας στούς Ταμείον Αλληλοβοηθείας άπόρων μελών του Συνδέσμου, ότι έχει εύχαρίστησι. Γίνονται δε κτά χρήματα, παλιός ρουχισμός, τρόφιμα, φάρμακα. Είναι πολλοί οι συμπατριώτες που δέν έχουν να φάνε, που δέν έχουν να ντυθούν, που δέν έχουν να πάρουν τά φάρμακα, που χρειάζον-

ται για να γίνουν καλά. Είμαστε όλοι άδελφια και έχουμε όλοι υποχρέωση να τούς βοηθήσουμε. Τά Σωματεία μας του έξωτερικού άς συνεργασθούν μαζί μας γι' αύτό τó ζήτημα.

Ο Προικονησιακός Συνδέσμος όταν εκπρόσωπος της όλότητος του Προικονησιακού κόσμου ζητά τή βοήθειά τους. Ελπίζουμε να μη μάς τήν άρνηθούν.

Τό ποσόν των 2.000.000 δραχμών, που μοιράσε τó Πάσχα ό Προικονησιακός Συνδέσμος στούς άπόρους συμπατριώτας προήρχετο από δωρεές και εισφορές των συμπατριωτών κ.κ. και Κυριών: Υπό Ν. Κωνσταντίνου Δρ. 300.000 Τάκη Χαλβατζή 400.000 Θεοσεβής Σ. Παντελή 200.000 Ζαν. Α. Αεοντάρη 150.000 Μαρίας Σταυροπούλου 150.000 Γεωργ. Καλαμποκίδη 100.000

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗ ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΑΡΤΑΚΗ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ

από τήν 1ην σελίδα

με παρώτρυνε και τó άλησμόνητό μου παιδί, ή Ραχήλ, ή όποια είχε γεννηθή στην Άρτάκη, είχε φύγει πολύ μικρή από εκεί και έπιθυμούσε πολύ να δὴ τήν γενέτειράν της.

Βεβαίως δέν μοῦ ήταν πολύ δύσκολο να έπισκεφθώ τήν Άρτάκη άφου έμενα στην Πόλι ως μη άναταλλάξιμος, αλλά ή δυσκολία της άδειας και ό δισταγμός—δχι ό δισταγμός για τόν όποιο με τó γνωστό του χιούμορ λέγει στα αγαπητά «Μαρμαρινά Νέα» (Νοέμβριος—Δεκέμβριος 1948), τά όποια κάμνει έπιθυμητά ό πράγματι άξιος πολλών έπαινών και θερμών συχαρητηρίων φίλος κ. Νικ. Λαμπαδαρίδης και στούς μη Άρτακηνούς, ό αγαπητός κ. Θ. Θεοφανίδης «δι' σε πολλούς ανθρωπούς ή άπόστασις από τó χέρι ως τή τσέπη είναι πολύ μακρά...»—δχι, ό δισταγμός μου δέν ήταν οικονομικής φύσεως, ούτε τó τί θά φάγω—δταν κανείς κρατά τάν επί γης παντοδύναμον εύρίσκει κατά τó λεγόμενον και τού πουλιού τó γάλα—ό δισταγμός μου ήταν, που θά μείνω με τήν κόρη μου (άν ήμουν μόνος μου πάλε δέν θά μ' έμελε) και πώς θά μάς φερθούν οι Τούρκοι της Άρτάκης.

Τή δυσκολία της άδειας τήν ένίκησα χάρις στον τότε πραγματικά καλοκάγαθο διευθυντή της Παιδείας Χ... ενδ' ό Τμηματάρχην δέν ήθελε να μου δοθή άδεια, γιατί ήθελε ή Άρτάκη ήτο άπληρορμένη ζώνη. Οταν δέ διαβεβαίωσα τόν Διευθυντή ότι δέν ήτο άπληρορμένη ζώνη, με είπε: «έγω έπίσημως άδεια δέν σου δίνω, αλλά και στο διάστημα της άπουσίας σου (ήμουν ύπεύθυνος διευθυντής στο Κεντρικό Αρρεναγωγείο Χαλκιδόνος) δέν σε ζήτησω» και έτσι κατά τόν Σεπτέμβριο του 1937 από τήν προκυμαία του Γαλατά πήραμε τó βαπόρι και ύστερα από ένα ώραίο ταξείδι στη θάλασσα του Μαρμαρά φθάσαμε στην Πάνορμο.

Η κατάπληξις μας είναι μεγάλη που βλέπουμε πολύ διαφορετική τή παλιά γνωστή μας Πάνορμο. Ένας μεγάλος λιμενοβραχίονας στολίζει τήν παραλία της, που έπιτρέπει να προσεγγίζουν και τά μεγαλύτερα άτμόπλοια και να μη έχουν πιά ανάγκη ό ταξειδιώτες από βάρκες και από άνιαρά μπακαρλίκια με τούς βαρκάρηδες, ρυμοτομίες, πλατείτες στην παραλία, πάρκα, ξενοδοχεία, κ. τ. λ.

Από τήν Πάνορμο με λεωφορείο φθάσαμε, επί τέλους στην ώραια και ποθητή Άρτάκη.

Καταλύσαμε στο μοναδικό ξενοδοχείο της Άρτάκης, ένα καφεείο με 3—4 δωμάτια ύπνου τού μακαρίτη Κων. Κελαϊδίτη) που τó κρατεί ό Τσάκηρ Άχμετ.

— ΣΥΝΕΧΕΙΑ

στο έρχόμενο φύλλο

Table with 2 columns: Name and Amount. Includes entries like Λσημ. Ροδοκίλλη 100.000, Παναγ. Στεφανή 100.000, Βαλασ. Βαλάση 100.000, Προικον. Συνδέσμος 100.000, Βασ. Ιωαννίδη 50.000, Βασ. Βασιλείου 50.000, Ταμείον Αλληλοβοηθείας Προικονησιακού Συνδέσμου 200.000, Σύνολον Δρ. 2.000.000